ماش ءُ گنگ

(شاعری)

اسلم جگنُو راہیلی

اِزمکار لبزانکی گل (پسنی)

اے کتاب ءِ دُراھیں حق ءُ مُز ایوک ءَ نِبشتہ کار ئیگ اَنت، بزاں دُراھیں حق ءُ مُز پہ شاعر ءَ۔ ءُ ابید چہ ادارہ ءِ ءُ نِبشتہ کار ءِ رزا ءَ اے کتاب ءَ یا کتاب ءِ بھرے کس چاپ ءُ شنگ کت نہ کنت۔

کتاب ءِ نام	:	ماش ءُ گنگ
شاعر	:	اسلم جگنُو راہیلی
گالسنج ءُ تراشکار	:	بیبگر الٰہی
سرتاک	:	زبیر مختار
اولی شِنگ	:	2024
دانگ	:	500
بہاد	:	200 کلدار
شِنگکار	:	اِزمکار لبزانکی گل (پسنی)

اِزمکار لبزانکی گل (پسنی)

نامدات

نازاکیں پدُریچ ءِ نام ءَ

کُوڑہیں اِمبُروز ءِ کُجام درداں دَر کن ئے
چُنت پہ چُنت ءَ مہرئے بہا سَیمّ ءُ زرّ کن ئے

زندگی چمانی سر ءَ داشتگ من ترا
من نزانت زِیرئے تو من ءَ دَر پہ دَر کن ئے

لڑ

سرحال		تاکدیم
شاعر	ڈولی بیگ	12
دیوان دِرّیاوش حَبر	ضامن مُراد	13
ندءِ چُونک ءِ سرءِ پُلّ	اسلم جگنُو راہیلی	14

ساڑا

منی اللہ منی مولا منی رحمان تئیِ نام اِنت	16
لاءُ اللہ ءُ سَیّد الابرار	18
پرتو کناں قربان سراں	20

وزبت

پرتو فِدا اِنت محمّد مئے نوریں	23
گُلیں نبیانی سرورءِ قربان بِبان نام ءَ تئیَ	25

دستونک

دل تماہانی زندءِ ارواہ اِنت	28
اِستارکلاگ زُوراَنت نوں ماہ ءِ سرءَ شکّ اِنت	29
نزاناں چونیں طب ءِ کمال اِنت	31
دل منی تو سیت گُچلیں زئیراں	33
بےغمیں دنیاءِ جہان واب اِنت	35
وددارانی شپاں سیاہیں غم ءِ قندیل بیدار اَنت	37
لِذ تے نیست اِنت بےسُریں چنگانی تہا	38
کندءُ بچکندگ ءُ دست ءُ بازیں گُج اِنت؟	40
سدگُشتگیں اوستانی قاتل تو بچاریکّے	42
روچ ءُ شپ مئے گوُزاَنت ماہ ءُ سال ءِ وڑءَ	44
چہ دُرستان ءُ پیسر تر ادر چتنگ	46
کسّی پرواہ مہ دار اِے گُجا لِکھ اِتگ	48
ایرمدئے مئے دل ءَ دیدگاں خنجریں	49
مئے دل ءَ بازیں گرُیوگ ءُ ہلّگ بندُکنگ	51
گٹّ مہ گِرلُنٹاں من تراھوراں	53
چاشین ءِ تَسّوے تئیِ مہرانی وَلّ تچیں	55
مرچاں زمانگ گنگ ءِ سر اِنت	56
سُبک سُبک ءَ مدان مدان ءَ ترانہ مَنّ اِیت	57
زِردءِ دوار جاہ مہرءِ طلب گُج اِنت	59
گوں زھیراں ۃ کّ اِتگ لاچار بیتگاں	60
آ کہ واند ہے تئیِ الف ءَ نزانت	62
شپانی عادتے چونیں	64

سباہ ءِ ساہگ ءَ گُل ءِ شپاریں ماہپراں رندی	66
کلہانیں سماہ ءَ راوھدے زِتے	68
پُرقیمتیں ارسانی فِریات بدل بیت اَنت	70
خیال ءُ فکر ءِ مارشت ءَ نزاناں	72
جُست ءَ مکن امبل منی باریں چے پیم	74
تئی دیدءِ گُلیں شہم اِنت منی دنیا چو چراغ ءَ	75
وتی ساہگ ءَ تو درآمد گُشّ ئے	77
اووہداں بدارِات پاداں وتیگاں	79
گیشیں گپاں مکن ماءُ توسکّ اَڑیں	81
تئی رگامانی دوٗرچے پیم گوٗستاں	83
گُشاں فقیرءَ گُشاں ملنگ ءَ من ءَ نہ تُرس اِیت	85
دیستگ جنکے ناگہاں چار اِیت ءُ بچکند اِیت	87
ترا راسر جم اِنت سالے	89
تو منی ماہ ءِ تئی جلکاں من	91
انچیں جاہے نِندگ لوٹیت	93
جی کپوت بالی سر بِگر دُوریں ھلکواں	94
سرخیل ءُ وت لُچّیں جنک	96
رواناں مادنیں راہے	97
جُست کن اَنت امبل پرچی برَئے	98

تئی داتگیں جان جواب برابر	100
دل ءَ رادرد ءِ ھَش ءَ من دُرُشتہ، تراچِکار اِنت	102
شوہاز منزل ءَ یلد اتگ	104
منا رادا تگ ئے دُرُائی	105
اَلوت بکنت دل گوں دِلے	107
درد ءُ غماں گوں عِلتے	109
مہ ٹوہین اِیت تراکوٗھنیں تئی یاتے	111
تئی بروان ءُ چمانی ناز ءِ پدءَ	113
نوں تئی مَٹ ءَ من دگے بیاراں چہ کُجا	115
روچ ءَ را گوٗشتگ ساہگاں وہدے	117
اِدا زرّ ءُ ضمیر ءِ جنگ اِنت	119
تو ہرچی بزان ءُ بلوچی بے سِک	120
بوان ءُ دست بِگر علم ءَ	122
جہہ جنت اِنت ضمیر نیم روچ ءَ	124
ماراشید ءَ کُت آگُلند ام ءَ	126
زندگی ذرد ءِ زنگ ءَ اوژناگ اِنت	128
خُمار کنجلانی دل ءَ مئیگ ءَ سِند اِیت	130
کُجام لبز ءَ بیاراں من ءَ دل نہ بیت	132
سفر دُور اَنت تئی منزلے کاٹ اِتگ	134

نیست منءِ ہمراہ دژ وہ اِتگ یاراں 135

سالےءُ دو ماہ انت یکروچے ہتر بیا 138

ردے وارتگ مروچی لال پریءَ 140

گژان اِنت تئی ودار مئے چم بند نہ بنت 142

عہدانی صبر بے سِت اَنت 144

آزات دستونک

عہدی گژناں ءُ واہگاں یل دئے 147

ستاہ

گشاں چیزے من حقءَ 150

مولانا ہدایت الرحمان ءِ نامءَ 152

سنگت رفیق عادل دشتی ءِ نامءَ 155

نذر پہ ڈاکٹر ماہ رنگءَ 157

موتک

یل کتگ داد بخش داد ُلءِ مارا 159

خدا مرزی اُستاد نور خان بزنجوءِ نامءَ 165

گلپے پہ خدا مرزی دُرّاہءِ ارواہءَ 167

خدا مرزی امان ولیءِ ارواہءَ 173

خدا مرزی شہید حکیم ہمرازءِ تڑانگ 175

ہائیکو

پژ وشنت اِنت دوٗر 182

عطا شاد ءِ نامءَ 188

سانیٹ

مبارک قاضیءِ نامءَ 191

استاد نور خان بزنجوءِ نامءَ 193

عہدی لچّہ

براہندگیں سخی داد سخیءَ سلامے 196

پُرسگ 199

چے بیت تراپلیں کلانچ 202

وائی

مہرءِ سفر توام اِنت 214

آہءِ آس رُدان اِنت 216

ماہے زرءِ شکلین اِنت 217

دردے بلیت جہانءَ 219

مُستزاد غزل

جمبر پہ کہیب گژندانت نودانی صباشتر ایت 222

غمے بلان اِنت منی خیالءَ 223

وشکند

گُلمبے زُم زُم مروچی چشتہ شُماسہی نئے اِت	226
قاضی مبارک ءِ گیگان	228
دست ءَ ریشے دیم ءَ گُلّے چے بکناں	229
زھراں گوں تئی سیاداں تئی لوگ ءَ نیایاں	231
گوادر ءِ اولی بمب تراک ءِ سرءَ	233
واجہ پساں بی شَرّتر اِنت	235
چیچنچومیتگاں روزوایاں ابّا	239
نظم پس ءَ وارتگ ءُ غزل پاس اِنت	242
مابَری بیتیں دروگ ءِ بازارءَ	243
اِنچومکن وامدار من ءَ را	245
نیست من ءَ کسّے چم منی سُہراَنت	247

شاعر

وتی جند ءِ وزن ءَ چے مستریں بار ءِ چست کنگ سکّ گرُان اِنت، بلے چے بکناں؟ اے مہروانیں اسلم جگنو راہیلی اِنت، کہ وتی نبشتہانی کتاب ئے منی دیم ءَ ایر کُتگ۔

چونائی ءَ مردم ناں کہ ڈوبارگ ءَ زمین ءَ بارگپت ءُ ناں کہ گلا یگ ءَ آزمان ءَ بال کنت، بلے اسلم جگنو راہیلی منی چمّاں یکّ درمیانی شاعرے۔ اسلم ءِ فکر ءِ تہا من دومزنیں شرّی گندگایاں۔

اولی ہے کہ اسلم جگنو راہیلی کوھن ءُ نوک ءِ درمیان ءِ شعر نبشتہ کنگ ءَ اِنت، آئی ءِ زبان شائستگ اِنت، آئی ءِ لبزانی کمایگ ءِ جُتائیں اندازے، ءُ اسلم جگنو ءَ بنی آدم ءِ بُنگی مستریں لوٹ گون اَنت ءُ روگ ءَ اِنت۔ بزاں عشق، مہذب ءُ زمین۔

ءُ دوھمی شرّی اسلم ءِ ہمیش اِنت کہ آ کُو چگ ءِ نندوکیں مردمے ءُ وانندہے ہم، بزاں آئی ءِ لبزانی اَمبار ءُ زانت ءُ سِنج ہردو مُحکم اَنت۔ یک شاعرے ءِ مستریں مدّ ی لبز اَنت، شاعر ہماوھد نیزگار اِنت کہ آئی ءِ کرّا لبز ءِ کمّی بہ بیت۔ بلے اسلم جگنو است گاریں شاعرے۔

"ماش ءُ کنگ" اسلم ءِ اولی کتاب اِنت، شمئے دیم ءَ اِنت، من چے سرپد بیتگ ءُ چے گُشگایاں من ءِ بلّ اِت۔۔۔۔ شُماوت بُوان اِت وت سرپد بہ بئے اِت، کہ اسلم کئے اِنت ءُ اسلم ءِ شاعری پہ بلوچی زبان ءَ چونیں مدّ ی یے۔۔۔؟

ڈولی بیگ۔ زمین توک

9جنوری 2024 (سئے شمبے)

دیوان دِرّ یاوش حَبر

1997 ءَ پی ٹی سی ءِ ٹرینگ ءَ وھدے من پنجگور ءَ شُتاں، گُڑا اے وشّیں سفر ءِ زمانگ ءَ من ءَ بازیں مھروان ءُ دلبریں دوست ءُ برات دپ کپت اَنت۔ (دُرستانی نام ءَ بِگراں گُڑا اِنبشتا نک دراج کش بیت، سنگت پہل بکن اَنت) چہ ھمیشاں یکے راھیلو کلانچ ءِ منی پُلّیں سنگت اسلم جگنو راھیلی اِنت، اسلم جان دیوان "دِر یاوش حَبرے" (جگنو بلے مہ کند) من وت حیراناں کہ کُجام لقب ءَ بِدیان ءَ ئے؟ پر چہ کہ ادب ءُ لبزانک ءِ مردم دیوان دِر ءُ وش حَبر ءِ فرق ءَ شر تِر زانت کن اَنت۔

کُلانچ زید ءِ فرزندے بہ بیت ءُ زبان ءُ بیان ءَ اَزگار مہ بیت چو وَ بیت نہ کنت، برحال اسلم جان ءِ نیاد ءُ مجلساں چے باز لبز ءُ آگہی دَر بُرتگ ءُ من آئی ءِ سک باز مِنتواراں۔

واجہ ءِ "ماش ءُ کنگ" ءِ شاعری ءِ تہا بازیں بھراں چے چیز ھوار اَنت، زبان ءِ سر ءَ گپّڑے دزرس ئے اَست، اِزم ءِ دَرگت ءَ ھر کس وتی کِد ءَ ظاھر بیت۔

گُڈسر ءَ من مُراد بادی ئے دیاں کہ وتی خیال، دل ءِ زنگ ءُ گُہت ءُ اُمیت ئے کاگد ءَ کُتگ اَنت ءُ راج ءِ دیم ءَ ایر کُتگ اَنت۔

بلوچی ءِ ناچیزیں وانوک!

ضامن مُراد۔ پیشکان

3 جنوری 2024 روچ چارشمبے

ند ءِ چُونک ءِ سر ءِ پُلّ

من وھدے 1981 ءِ اول سری ماہ ءَ ماں وانگ جاہ ءَ ند (قلم) دست گِپت، من ءَ ہے سما کپت کہ من یک آھِن ءُ مُہکمیں تمام دیوال ھچ معنا ندار اَنت۔
دُرستاں چہ ساری من وتی دوستگیں اُستاد واجہ موسی فیروز صاحب ءِ ھمینچو مِنت ءَ بِگراں کم اِنت، کہ من ءَ پہ کودکی ءَ ند ءِ تچ ءُ تاگ ئے سر پد کُت۔
ءُ پدا مرچی من ءَ وتی بلوچ کواسانی دلبڈی ءُ مہراں ماں ھماماتِ بندیں حصاراں دَرگیتگگ کہ اے گُمان ءِ من واب ھم ندیستگ، من مرچی وتی نابزانتیں بالاد ءَ گوں یک لبزی زاگے ءِ واھُنداں، من سر پد آں کہ اے ھما پاکیں ربّ ءِ نیک نظری ءُ جوانیں کواس ءُ زانتکارانی مہرانی برورد اَنت۔
منی اے لبز ءِ اَمبار کہ شمئے دست ءَ اِنت ایشی ءِ دَر برگ ءَ چے شُما زانتکار تِر نہ بہ اِت، البتہ شما شتگیناں گیر کار اِت الم ءَ۔
من انگہ آیوکیں وتی پدریچ ءَ چے ہمے اوست ءُ واھگ ءَ داراں کہ آ مُدام ہمے وڑ ءَ وتی ماتیں زبان ءَ دَر براَنت ءُ آشکار کن اَنت۔
من گوں گُلیں بلوچ راج ءَ چے پہلی لوٹاں کہ اگاں منی شاعری ءِ تہا رانی تہا رَدی یے بیت، پہل کن اِت۔ مِنتوار

اسلم جگنو راھیلی

کلانچی پاڑہ، گوادر

25 دسمبر 2023

ساڑا

منی اللہ منی مولا منی رحمان تئی نام اِنت
توامیں گُلزمین ءِ ساہگانی جان تئی نام اِنت

کُجام گنج ءِ گِراں شُگر ءَ کُجام گنج ءِ گِراں نام ءَ
اِے گنجانی پراوانی ، ہزاراں شان تئی نام اِنت

جہان ءِ ہر وڑیں کارءِ چہ بندات ءَ بِگر پیسر
چہ بُنگیج ءَ زبان ءَ کئے اِت مئے ارمان تئی نام اِنت

ہزاراں خلقت ءِ سازِات چہ یکے دوہمی ءَ گِستا
دل ءَ انسان ءِ واہگ ہست پہ تو قربان تئی نام اِنت

کناں ذِکر ءُ کناں تاہت کناں خیرات ءُ قربانی
ہے اوست ءَ بیان سوبین منی دیمپان تئی نام اِنت

وت ءَ لیلام کناں ہر پیم وتی من قیمت ءَ بنداں
نہ داراں قُدرت ءُ بِستار وس ءَ چے گران تئی نام اِنت

دل ءَ جزماں فنا ہی کئے اِت پہ گُلّیں ساہگ ءُ ساہاں
اے دنیا ءَ بِدار اِیت بس ہے مہمان تئی نام اِنت

توئے خالق، توئے مالک، توئے رنج ءُ گل ءِ آروک
توئے غفار، توئے ستار، تئی فرمان تئی نام اِنت

من سر باراں گُناہاں چے وتی من باطن ءَ گِنداں
من ءَ اسلم دِگہ راہ نیست کناں عرضاں تئی نام اِنت

4جولائی2023
کُلانچی پاڑہ، گوادر

لا ءُ اللہ ءُ سَیّد الابرار
ذوالجلال پاکیں ءُ غفور، غفار

ہفت آزمان ءُ ہفت زمینانی !
ساز اِتگ برّ ءُ بیدہاں بازار

کُل فریشتگ تئی حُکم ءِ بندیگ اَنت
چار مَلِکانی راہ بر ءُ سردار

تو کُنگ گُڈّی مئے نبی پاکیں
پاکیں قرآن ءِ سرور ءُ شونکار

کائناتانی کئے حساب دار اِیت
گُلزمین جوڑ اِنت تا حدود چمکار !

روچ ءَ روچ ءِ تئی چے کنیں قصہ
شپ گوں استاراں بیت ، عجیب ڈولدار

کوہ ءُ گیابان ءُ جنگل ءُ گریشتگ
چون ستون دات اَنت گُلشن ءُ گلزار

گُل نبیّانی پنت سر ءُ چماں
محمّد ءِ گوں تو گِندک ءُ دیدار

اسلم ءِ واہگ چون نہ بنت پیلہ
آخر تو بکشات نگرہیں، اوپار

5جولائی2023
کلانچی پاڑہ،گوادر

پر تو کناں قربان سراں
تئی گنج ءِ کُجام شُگر ءَ گراں

پاکیں من ءَ مات ءُ پت ءِ
داتگ شرف گُل دولت ءِ
داں زندگاں دانکہ مِراں
تئی گنج ءِ کُجام شُگر ءَ گراں

تئی شیرکنیں ورد ءُ وراک
دات اَنت سر پہ پُشت ءِ خاک
چون موسم ءَ گوں سمبراں
تئی گنج ءِ کُجام شُگر ءَ گراں

ورنائی ءِ جوانیں کسب
زانت کاری ءِ بُرزیں نسب
تئی ہاتر ءَ ہر روچ زراں
تئی گنج ءِ کُجام شُگر ءَ گِراں

انسان شرفانی، سروک
کُرتگ زبان ءِ گپ جنوک
علم ءِ مروچی، مہتراں
تئی گنج ءِ کُجام شُگر ءَ گِراں

اسلم گوُزان اِنت، زندگی
پاکیں خُدا ءِ بندگی
ناں تُستگاں ناں دمبراں
تئی گنج ءِ کُجام شُگر ءَ گِراں

7جولائی2023
کلانچی پاڑہ، گوادر

وزبت

پر تو فدا اِنت محمّد مئے نوریں
تئی نام ءِ ستا اِنت محمّد مئے نوریں

چہ فَرش ءَ بِزیر داں بروعرش ءِ نیام ءَ
دل ءَ بس ہما اِنت محمّد مئے نوریں

بکن پاک ءُ پَلگار گُناہاں مئیگاں
ہمے آسرا اِنت محمّد مئے نوریں

نہ مانیت جہان ءَ تئی مَٹ ءُ درور
سروک اِنت مئے شاہ اِنت محمّد مئے نوریں

من ءَ پنچ وھد ءِ سکین دنت نماز ءِ
مئے زاناں گوُاہ اِنت محمّد مئے نوریں

مروچی ماں حشر ءَ نہ گِنداں سروکے
مئے پُشت ءُ پناہ اِنت محمّد مئے نوریں

پہ معراج ءَ تَہنا سفر کنت اِنت ورنا
کہ دوست ءِ خُدا اِنت محمّد مئے نوریں

طلب ہچ نہ داراں من دُرُاہیں جہان ءَ
مئے زند ءِ متاہ اِنت محمّد مئے نوریں

نہ ترُساں تہاریں شپاں زندمان ءِ
آ رُوژنائیں ماہ اِنت محمّد مئے نوریں

جبین ءَ چے دَر کئیت گُشیت دائم اسلم
مئے ارواہ ءُ ساہ اِنت محمّد مئے نوریں

6جولائی2023
کلانچی پاڑہ، گوادر

گُلیں نبیّانی سرور ءِ قربان بِبان نام ءَ تئ
بے درور ءُ مئے رہبر ءِ قربان بِباں نام ءَ تئ

یات اَنت تئ پنت ءُ خبر، تئ گُشتن ءُ تئ سوج ءُ سر
چیر ءُ سری داں محشر ءِ قربان بِباں نام ءَ تئ

حق ءِ حساب تچک داتگیں، دروگ ءَ بَبا فرماتگیں !!!
تو اُمت ءِ دوزواہ سرءِ قربان بِباں نام ءَ تئ

تو ہر کس ءَ گوں ہمگام اِتے، بے دین ءِ ہلک ءَ نام اِتے
صادق، امین نام ءَ ورئے قربان بِباں نام ءَ تئ

کاراں دل ءَ تئ قصہاں بے حال نباں تئ پسہاں
تو عاقل ءُ تو ماہرئے قربان بِباں نام ءَ تئ

تئ سُنت ءُ فرض ءِ نماز ءِ پہ اُمت ءَ سنگینیں راز
مارا پمشکہ دوسترئے قربان بِباں نام ءَ تئ

صبر ءِ مثال نیست تئ دِگہ، حُسن ءِ جمال نیست تئ دِگہ
چمدار اِنت اسلم تئ در ءِ قربان بِباں نام ءَ تئ

9اپریل2021
راہیلو کلانچ، گوادر

دستونک

دل تماہانی زند ءِ ارواہ اِنت
جاگہے دُراہ ءُ جاہے نادراہ اِنت

زندگی سُہب ءُ بیگہ ءِ نام اِنت
انگہ نادانیں بندہ گُمراہ اِنت

کافریں دھر ءِ بےطبیں دود اَنت
گُڈی مہرانی آسر بیگواہ اِنت

قہریں زوراکی ءِ بوتنگیں راہ ءَ
وامدار اِستار ءُ رستگار ماہ اِنت !

شادمانی ءِ چے گِلگ ہوُر ءِ
ترُونگلیں اَرس ءِ درُد بہارگاہ اِنت

پہ وت ءَ اسلمؔ دست بگر چیزے
ملکموت ہمراہ سُہب ءُ بیگاہ اِنت

18 مئی 1999 بیلار گلانچ

اِستار کلاگ زُور اَنت نوں ماہ ءِ سرءَ شک اِنت
مارا اوں وتی جند ءِ ہمراہ ءِ سرءَ شک اِنت

مہرانی گُلیں روچ ءَ من ءَ تِیںّے دل ءَ داتگ
بے وابیں شپ ءَ گِنداں بانگُواہ ءِ سرءَ شک اِنت

گِرّ بستگ اَت بازی ءَ گوں تُرندیں سلاہ ءَ تئی
وش تام ءُ ہمے گریں شیر چاہ ءِ سرءَ شک اِنت

گِند موسم ءِ کِرداراں ساچان ءَ لِوار کش اِیت
سُہب ءَ را میار پِر نیست بیگاہ ءِ سرءَ شک اِنت

وائے پہ دراں ڈیھی تُرسے چِتگ بالاد ءَ
بدواہ ءِ زبان گُنگ اِنت دوزواہ ءِ سرءَ شک اِنت

سرکاری طبیب انچیں دردانی علاج ءَ اِنت
بیمار پہ وڑے نالیت جان دراہ ءِ سرءَ شک اِنت

اوست ءَ ءُ مہ بند فخر ءَ کسّ کسّی نہ بیت مرچی
نزیک تریں سیادانی ورناہ ءِ سرءَ شک اِنت

توتھت ءِ سرین ءَ مئے گوں ٹھکے ءَ اَتک نِشت ئے
آ بکمل ءُ وش وابیں سرجاہ ءِ سرءَ شک اِنت

بیا زندگی دل سِیاہ اِنت گام ،گام ءَ دَرے پٹّی اِیت
موت ءَ گون کِلگ نیست اِنت وتی ساہ ءِ سرءَ شک اِنت

اسلم تئی مسلمانی ایمان کُجا رَستگ
مرد قیامت ءِ جُست ءَ اِنت پرداہ ءِ سرءَ شک اِنت

4جنوری2022
کلانچی پاڑہ، گوادر

نزاناں چونیں طب ءِ کمال اِنت
مئے دود ءُ رسمانی راہ زوال اِنت

کُجا چے اَتکگ پہ واجھی ءِ
کہ مئے سرون ءِ چتور دَمال اِنت

تو شال ءَ پوش ئے اے شار ہما اِنت
تئی بساط ءِ ہمے کُجال اِنت

بہِ فہم اِت پہ ما نکنت شکارے
اے تازی یے نہ اِنت لدءِ شگال اِنت

تو ئے حلار ءُ حرام شموش ئے
مئے مہذب ءِ اولی شونگال اِنت

اے زندگانی نہ اِنت بشانگ
اے گلزمین ءِ ہمے سوال اِنت

سر ءَ مئے گوستگ اے آپ ہار ءِ
بہِ بند اِت لانکاں کہ گُڈّی سال اِنت

غریب ءِ واہگ بزان ئے انچوش
بُن آس ءُ پٹنک ءُ پُر ءُ زگال اِنت

نہ بزاہ ایت مارا تئی قباھے
مئے سِتر ءُ پوشاک بلوچی شال اِنت

تئی سوب ءُ سوتانی وھد توام اِنت
آ روچ اَتکگ ترا را پال اِنت

ما پروشیں کوٹ ءِ تئی ماڑیاناں
منی اوں اسلم ہمے خیال اِنت

راہیلوءَ کلانچ

دل منی توسیت کُچلیں زئیراں
بیار وتی جیگ ءِ وشبوئیں ہیراں

قہریں دزگٹّی بے نفیں زند ءِ
زندگی ارمان چہ تو من دیراں

مئے گوں تئی بھت ءِ کلمانٹی مُز اِنت
اَمسرانی دود شادہ ءُ سِیراں

زانسراں واب اِنت دل لیوارانی
یا زمستان ءِ تژُونگلیں بیراں

ملکموت بے ڈاہ ءِ نہ بیت زاناں
داتگیں رنجاں آلُم ءِ پیراں

جی ہما روچ ءَ سر ھزار قربان
جارے شِنگیت کہ دُژمن دلگیراں

گچین ءُ جتک کت مئے بدن مُہریں
تئی نگاہانی شِلسریں تیراں

دیر اِنت اسلم کہ مئے زبان پرُوشتگ
مارا رولّیتنگ، مہتر ءُ میراں

راہیلوٗ کلانچ

بے غمیں دنیا ءِ جہان واب اِنت
آگہیں سِتکانی زبان واب اِنت

سِستگ اَنت صبر ءِ آھنیں اوتاگ
زِرٔہ شُتگ چیرا ءُ اِنان واب اِنت

عہدیگیں کلمانٹ ءِ اُمیت بیگواہ !
غم جت ءُ بے واکیں جوان واب اِنت

مات ءَ سہڑاتگ لاڈوکیں کاڈے
بانک ءِ تھت ءَ بس گُشان واب اِنت

زید کمٹپّار اِنت ترُمپکے آپ ءَ
باطن ءِ اوستانی گمان واب اِنت

رَفتگ ءَے امروز ءِ پڑ ءَ زاناں
عاشق ءِ نیم ءَ تئ دیان واب اِنت

دائماں ہبّ ءُ واہگ اِنت اسلمؔ
غالبؔ ءَ وان اَنت ءُ قرآن واب اِنت

راہیلوٗ کلانچ

وادارانی شپاں سیاہیں غم ءِ قندیل بیدار اَنت
پدا قہریں تہاری ءُ مُجاں چے روژن اوگار اَنت

بِزیراں ماہ ءِ ماہتاب ءَ یا بام ءِ روکیں اِستال ءَ
پہ من مرچاں گُلیں روچ ءِ آ ہچکیں برُانز بیزار اَنت

زراں پہ ترُمپگے ارس ءَ چہ کرّناں چمّ ءِ باہوٹاں
چہ بازیں گریوگ ءُ زاراں دل ءِ چمّگ کٹمپّار اَنت

پدا شات ءُ گل ءِ کعبہ نہ بیت زیارت ثوابانی
غمانی پاکیں درگاہ ءَ فقیر مہر ءِ گناہ گار اَنت

کئی اوست ءِ آھنیں پلک ءَ بِلڈّاں صبر ءِ ازباباں
کہ سِتک ءِ جامگ ءَ مرچی اُمیت اوں آستونک ءِ مار اَنت

نیاں تہنا اِدا اسلم کناں توسیف زباد مال ءِ
جہان ءِ ہر چُشّیں ساہگ تئی حُسن ءِ طلبگار اَنت

10 اگست 1999 راہیلو کلانچ

لِذّتے نیست اِنت بے سُریں چنگانی تہا
دُرُاہ نہ بیت ٹپّے ماں دپ ءِ جنگانی تہا

نیست چُشّیں ساہگ من دل ءِ گرم ءَ سرد کناں
بَر من ءَ لال ءِ ریشمیں پَنگانی تہا

رَد گُنگ دِھکانیں یل ءَ گُنش ءِ ماندیگ
ماں وتاں کپتگ جیڑہے گوُنگانی تہا

موجریں شان ءَ لگ اِتگ کارچے ماں دل ءَ
داغ ءُ پولنگ اِنت ہر دَمگ نگانی تہا

دَنز ءُ تاموراں چادرے گون نیست دلجمیں
بے وسیں کوہے برُاھنگ اِنت سِنگانی تہا

بینگ ءِ جُوّ ءَ سَر کُتگ شِیر ءِ اوٹگ ءَ
انگہ اوڑناگ اِنت گُچّلیں زنگانی تہا

اَسلم ءَ مار اِت ہر طب ءِ واہگ مطلبے
آمید ءَ شاہیم تور اِتگ سَنگانی تہا

راہیلوٗ کلانچ

کند ءُ بچکندگ ءُ دست ءُ بازی کُج اِنت ؟
مرچاں ناچی کُج اِنت؟ لیب ءُ گوازی کُج اِنت؟

زھیر ءِ سہڑینگ ءَ چاپ دَمالے نہ اِنت
درد ءِ نازینگ ءَ بیا کہ سازی کُج اِنت ؟

جنگ ءِ وھد ءَ میاراں مہ زیریت بروت
مَرگ ءِ دپ کپتگیں دیم ءِ غازی کُج اِنت ؟

مارا اللہ بہ بُکش اِیت ماں تہنائی ءَ
سِتک ءُ باور کنوکیں نمازی گُج اِنت ؟

چم ءِ رُوسینگ ءَ دل مئے تاھیر نہ گِپت
شارئ ءُ شَدرُئ ءُ شوکیں شازئ گُج اِنت ؟

درُوگ ءِ ماڑی سر اِنت آزمان ءَ تئ
حَقّ ءِ گوُاہی بہ دنت راست ءِ راضی گُج اِنت

اسلم ءَ داد بہ دنت اِنت گُجا شاعرے
مئے منیرؔ ءُ عطاؔ، دُرّیں قاضیؔ گُج اِنت ؟

12اکتوبر2022
کلانچی پاڑہ گوادر

تژن

سد گُشتگیں اوستانی قاتل تو بچار یَکّے
بڑنیگیں منی ارمان کلمانٹیں جنیں چکّے

بَھر بَھر ءُ دل ءَ قہر ءُ پیّانی پِڑ ءَ اوگار
دل ترّ ءِ کتگ انچوش یا سیھرے یا بِکّے

مرچاں مئے راجانی باپاری دگہ وزمے
چار جوُانیں سر ءِ ہون ءُ بیر گِیر ءُ بہا لکّے

یک عمر ءُ دگہ کرّنے اوپار گُتگ ما تئ
ناں مُشکلے ارزان بیت نا کہ تو جتگ چکّے

ما روچگیں زند ءَ را اُمیتے دل ءَ داشتگ
مئے تل جَت ءُ تُنیّگیں لُنٹاناں نہ رست پکّے

اے تیاب تئ مِلکت بلے یارتئ ہون وارے
کہ نسل ءِ کسپان اِنت وارین اِیت ترا بُکّے

زوراکی ءِ اَمبار اِنت تو شِیر چہ نزاں گشّ ئے
ما جِدی ایں سردار اِنت لاچاری گریں حقّے

بے مقصد ءَ گسّ گسّی ٹپّان ءَ نہ جنت وادے
تو ڈیھ ءَ کن ئے روژنا ، پِرّین ئے دگہ شگّے

ما چون تئ دوزواہ بئیں مئے دل کہ نہ جنت پرتو
تئ رستریں شِکل ءَ را وتی شات نہ بیت تکّے

سوداگرے بیا انچیں بنی آدم ءِ سودا کنت
پچّار ءِ نزانت اسلم کئے زانت اِنت چُنیں ٹکّے

راہیلوئ کلانچ

روچ ءُ شپ مئے گوُز اَنت ماہ ءُ سال ءِ وڑ ءَ
چو دمال ءِ وڑ ءَ، چو موال ءِ وڑ ءَ

سیٔادی ءَ دُور نہ اِنت جند ءِ برُات اِنت وتی
مرچی چم سُہر من ءَ دنت شگال ءِ وڑ ءَ

ہنچو گیمُرتگ اَنت ڈیھ ءِ ہجگیں چمن
سُتلگیں گوُاڑگاں گِند، زگال ءِ وڑ ءَ

کہیرے ولکُوج گُتگ، شانٹُل ءِ تالہ ءَ
نیست اِنت جاہے چُشیں شاہ ءُ ٹال ءِ وڑ ءَ

کرّ ءُ جرّ بیتگیں دھر ءِ زوراکیاں !!!
گِپت اِنت مستاگ کدی وشیں حال ءِ وڑ ءَ

گُلزمین ءِ سر ءَ لوٹ ءِ بیمنا کی ءَ
بیا بلوچ ءَ گُڑا زیر مثال ءِ وڑ ءَ

ما ترا یل نہ دئیں داں تمردی تئ
دستاں سَرُین ءَ بکنت پیریں زال ءِ وڑ ءَ

ما اوں وارتگ بچار غَلّہ ئی چارکے
سرپداں اسلمؔ ءِ گپ ءُ گال ءِ وڑ ءَ

3جنوری2023
کلانچی پاڑہ، گوادر

چہ دُرُستان ءُ پیسر ترا در چِتگ
بِکن گپّاں، باور ترا در چِتگ

بگند ئے زمانگ نہ گِندیت ترا
نہ کت کسّی آسر ترا در چِتگ

سَرِین ءَ مئے اوشتات گُش ئے مردے
من ءَ گوُشت ئے دلبر ترا دَر چِتگ

بلوچانی شہر ءُ دَمگ بے مثال
اِے سہت ءَ من گوادر ترا دَر چِتنگ

گُجام وشّ نصیب ءَ رَس اِیت حانیؔ یے
نصیب ءَ تئ چاکرؔ ترا دَر چِتنگ

دل ءَ دلجماں من، من ءَ را گُشیت
پہ تو شِنگ اَنت مہپر ترا دَرچِتنگ

ترا دَر چِتنگ من، ترا دَرچِتنگ
من ءَ گوں وت ءَ بر ترا دَرچِتنگ

ترا را رضا اِنت گوں تئ اسلمؔ ءَ
کن ئے ہرچی تو شرّ ترا دَر چِتنگ

19 جنوری 2022
کلانچی پاڑہ، گوادر

کَسّی پرواہ مہ دار اِے کُجا لِکھ اِتگ
سال ءُ سہتے ودار اِے کُجا لِکھ اِتگ

تو سرانی پہ سودا ءَ، گیلو شتگ ئے
اِے وڑیں کاروبار اِے کُجا لِکھ اِتگ

مات ءِ گوُانک ءَ جنک لاڈوکیں پدّرہ اِیت
کنت اِنت رُوّ ءَ تہار اِے کُجا لِکھ اِتگ

حرام ءَ نہ لیک ئے، حرام ءِ وڑ ءَ
بیا قرآن ءَ بچار اِے کُجا لِکھ اِتگ

اگاں مُردگے ءَ را سالے گوُز اِیت
تو لازم دستے بدار اِے کُجا لِکھ اِتگ

منی پیمیں اسلمؔ ہزار شاعر اَنت
بس من ءَ گوش بدار اِے کُجا لِکھ اِتگ

26 جنوری 2022 کلانچی پاڑہ، گوادر

ایر مدئے مئے دل ءَ دیدگاں خنجریں
تئی منّاں کہ توسیف لِکاہ ءِ دَر اِنت

چو قدم پہ قدم دوست اِنان ءَ بُبو !
راھسر اں مہر تلام اِنت ءُ عشق پڈّر اِنت

جی ہما ساہت ءُ جی ہما نوبت ءِ
وشیں بوانی مستاگ تئی ماہپر اِنت

کن ئے موت ءَ کاسد تو کارے بکن
کُش ئے زندگاں کہ اے دل نادر اِنت

جہان ءِ توامیں غمانی گچین
چو میر ءُ امیر ءَ تئی غم مہتر اِنت

تلام بوتگ آزمان زمین ءِ دل ءَ
اے شگرب داں مگرب گُش ئے محشر اِنت

تو ستر اسلم ءَ روچ ءِ کورے بگُش
اے تئی جگنو اِنت تئی شپ ءِ راہبر اِنت

30جون1999
راہیلوکلانچ

مئے دل ءَ بازیں گرِیوگ ءُ ہلّگ بند کُتگ
وشبوئیں پُل ءِ شیرکنیں چُلّگ بند کُتگ

تو دل ءَ مار ئے اھوتی زاناں دلجم ءَ
ما تئی دیم ءَ عاجزی جُلّگ بند کُتگ

چے تئی بِستار چے تئی توسیپ ءُ ستاہ
تئی وڑیں پُلّ ءِ من ہزار تُرّگ بند کُتگ

ناں تئی حاجت ناں تئی ہوری ءِ غم اِنت
مئے دل ءَ پہ تئی واہگ ءِ دِرُہ کگّ بند کُتگ

بیتگ اَت ہرچی گوستگ اَت پہل کن نوں من ءَ
نیم شپاں نیکیں تئی دَر ءِ ٹُلّگ بند کُتگ

آزگیں ٹپانی زِر ءَ درداں چوَل جتّگ
دیدگاں اَرس ءِ شاہ جُو ءَ بُلّگ بند کُتگ

تو کُتگ پاسپانی کافِریں مُلّا ظاہر ءَ
عاشقاں دیر اِنت پدّر ءِ زُرُگّگ بند کُتگ

کَسّ نہ زانت چون اِنت اسلم ءِ باریں زندگی
اِشکُتگ دوست ءَ کاگد ءِ لِلّگ بند کُتگ

23اگست2023
کِلگ کلانچ

گٹّ مہ گِر لُنٹاں من ترا ھوراں
تو منی درد ءِ من تئی دوراں

مئے وفاہانی ئبیرک ءَ دِرّ اَنت !
مارا بدواہ ءِ آمید ءَ توراں

کار پداں میر ءِ من عجب گِنداں
بالگتر بورینت، آھُوگیں گوراں

چون نہ بنت بیگوُاہ سر بلوچانی
سر کماش ھلک ءِ دوٗبتّیں ٹاکوراں !

رَد مہ کپ ورنا، دَھر ءِ سَوداہاں
شیرکنیں شہد ءُ گچّلیں جوراں !

حاکم ءِ حُکم ءَ مرد ءُ جَن یکّ اَنت
جاہے سالونک ءُ جاہے بانوراں

مِلّت ءُ قوم ءِ کسّ نہ اِنت فِکر ءَ
پہ وت ءَ تَہنا شور ءُ ماں شوراں

قسمت ءِ اسلمؔ گِلہ ءَ یل دئے
مُرگ مئے کور ءُ آپ مئے سوراں

5مارچ2023
کلانچی پاڑہ، گوادر

چاشین ءِ تَسّوے تئ مہرانی وَلّ تجِیں
مَنّاں کہ مہروانیں تئ نام مَگجیں

وہدے وت ءَ راگشّ ءِ چہ دوزخ ءَ دل ءِ
الّم بزاں اِے آس ءَ ما ہر دوئیں بِرجیں

لجّان ءَ تورگا اِنت شاہیم ءَ عزت ءِ
کُوکار اِنت ہر روچ دعوا ءُ گَج گنجیں !

اوپار ءِ شِنگیت سرگوات نِہر اِیت ودار ءِ مولُم
اَرسان ءُ ہوناں واہش ءِ دَست ءُ دلاں رَجیں

دائم دل ءِ دیار ءَ ایر دات درُد ءَ طب ءِ
ساچانیں ہلک ءَ مُوڑ ءِ دُرشک دُرُوشُمیں مُجیں

مجنونیں جامگ ءَ را اسلم گوُر ءَ لگوش
اوپار ءُ سگّ ءُ سوب ءِ صبرانی داشت گُجیں

راہیلوٗ کلانچ

مرچاں زمانگ گنگ ءِ سر اِنت
ساز ءُ سروز ءُ چَنگ ءِ سَر اِنت

عشق ءَ نزانتگ، رنگ ءُ نسل !
مرچاں عشق پہ رنگ ءِ سَر اِنت

ناگت ءَ برُاتی ترُانے بہ بیت
زپتیں شِگان ءُ زنگ ءِ سر اِنت !

مُلک ءِ دولت بیگواہیں شُتگ!
بُہتام کور ءُ لنگ ءِ سَر اِنت

زندگی جہل ءُ بُرز ءِ توار۔۔۔۔
بلبُل غلام اِنت جِنگ ءِ سَر اِنت

مارا اسلم پُشت ءَ مچار !
مارا بلوچی ننگ ءِ سر اِنت

12 نومبر 2021ء راہیلوٗ کلانچ

سُبک سُبک ءَ مداں مدان ءَ ترا نہ مَنّ اِیت
نہ دار اِیت زُلف ءِ وتی نِوان ءَ ترا نہ مَنّ اِیت

کُجا کُجا تئ نیار اِیت قصہ نہ جَنت زنگ ءَ
کُجا کُجا تئ نہ کنت بہان ءَ ترا نہ مَنّ اِیت

چو تَہنا تَہنا، ابیتک ابیتک اِنت پہ تئ ودار ءَ
کش ءَ تئ نِند اِیت ہمے دمان ءَ ترا نہ مَنّ اِیت

گِلگ ہما اِنت ترا چے زُرتگ اے سرمچاڑ ءَ
ہما بلوچ گوں ہما زبان ءَ ترا نہ مَنّ اِیت

پہ سردرائی چَکر اِیت دَمک ءُ دگاں اے شہر ءِ
ترا کہ گِند اِیت چِست کنت گُشان ءَ ترا نہ مَنّ اِیت

ترا نہ بخش اِیت من ءَ نہ بخش اِیت ہمے حساب ءَ
قتل کنت پیر ءُ قتل کنت جوُان ءَ ترا نہ مَنّ اِیت

بُزور ماڑی یے گرُاں بہائیں پہ لال ءِ واستہ
آ نِند اِیت لُنج ءُ تہاریں بان ءَ ترا نہ مَنّ اِیت

من زاناں اسلمؔ ترا را وانیت آ ہورت ہورت ءَ
تئ گال ءُ گُفتاراں کنت اِنت معنا ترا نہ مَنّ اِیت

22مارچ2021
راہیلوکلانچ

زِرد ءِ دوار جاه ءَ مہر ءِ طلب گُج اِنت
تبدیں نِوان ءَ رُوّ ءِ ساچانیں طب گُج اِنت

جُست کُت بُزرگیں شاعرے دیوان ءِ بابت ءَ !
وارتگ شراب شاعراں گُشت ئے ادب گُج اِنت

بے حاصلیں پلے یا بادھینتگ ناڑی ءَ
برورد اِنت مولمانی پیشدار کڑب گُج اِنت

مُلا مُدام ءَ سِتک ءِ راہ ءَ دوبہر کن ئے !
باریں بگُش من ءَ را دوہمی تئی ربّ گُج اِنت

بِرّیں کپنجر توم ءِ زاگانی پلو ءَ ـــ
چینکانی گُڈّسری ءَ پلکانی ڈب گُج اِنت

ڈس ءُ نِشان نہ دار اِیت اسلمؔ تئی قبر ءِ سِنگ
زند ءِ کتاب ءَ کِرد ءِ نام ءُ لقب گُج اِنت

راہیلوٗ کلانچ

گوں زھیراں ہکّ اِتگ لاچار بیتگاں
تئی دَر من ٹُکّ اِتگ لاچار بیتگاں

یک روچے بیگہ ءَ ساہگ تئی دیستگ اَت
چمّ چمّ ءَ ڈُکّ اِتگ لاچار بیتگاں

نام ءَ تئی ابید ہچی نہ رَست من ءَ
دِل درداں بُکّ اِتگ لاچار بیتگاں

تاک ءَ دل ءِ وتی ھورکیں گوں نِشتگاں
تئی نام لِکّت اِتگ لاچار بیتگاں

تئی پٹّر ءِ سر ءَ دیستگ ماں دائم ءَ
دنیا یے، جُکّ اِتگ لاچار بیتگاں

ڈنّ ءَ او سِیرّ کگاں باگانی دامُن ءَ
یک پُلّے تِرُکّت اِتگ لاچار بیتگاں

جُستانی پسو ءَ اسلمؔ شموشتگاں
نوں چیزے سِکّت اِتگ لاچار بیتگاں

راہیلوؤ کلانچ

آ کہ وانندہے تئی الف ءَ نزانت
آ بزاں انگت ءَ راست ءُ چَپّ ءَ نزانت

چونیں طِفلیں دلے کہ بس گرُیوگ اِنت
زنگ ءُ زھیریگ ءُ پھک ءَ گپّ ءَ نزانت

سوچ چُشیں حَقّ شُناس ءُ چُشیں راھبر ءَ
وھد ءِ کلمانٹی ءُ حَقّ ءِ کلف ءَ نزانت

نہ ہدوک وشی ءِ نہ طلب سَکّی ءِ
گرم ءُ تبد ءَ نزانت بیر ءُ بَرف ءَ نزانت

انچو پہ دیم ہبر کنت ہمک باطن ءِ
دَھر ءِ ہمراز تئی راز ءِ درُپ ءَ نزانت

نال اِیت نادرُاہ کہ سوبتگ تئی دیدگاں
لا علاج اِنت طبیبے کہ ٹپّ ءَ نزانت

بند اِیت کاروان ءِ راہ ءُ دگاں نِیتّے !
دیم پہ دیمی ءِ وھد ءَ جرّپ ءَ نزانت

گوُیچ ءُ ناسرپدیں کاڈ ءِ زنگ ءَ مجن
زُلف ءُ بیکانی گوُاپ ءُ بفّ ءَ نزانت

اسلمؔ چکاس ءِ تو لبز نبشتہ کن ئے !
لبز وتی جاگہ ءَ اولی حرف ءَ نزانت

سوت

شپانی عادتے چونیں
دلانی عِلّتے چونیں

تئی مہر ءِ وفا نستگ !
نزاناں مُحبتّے چونیں

سِدان اَنت صبر ءِ زنجیر مئے
ودار ءِ ہُجّتے چونیں

کئی سوب اِنت کئی تاوان
گوٗزان اِنت مُدّتے چونیں

من ءَ پازگاہ ءِ نیمّ اِنت تئی
جہان ءِ قُدرتے چونیں

زران اِنت کرّنے ءَ اسلمؔ
کہ بیبُل تئی بُتے چونیں

راہیلوٗ کلانچ

سباہ ءِ ساہگ ءَ گُل ءِ شپاریں ماہپراں رندی
برے نیم چمّی ءَ چار اِیت برے لَجّ ءَ گون بچکندی

بے مَنّاں چون تئی مہراں بلوچی ءِ بتل یات اِنت
کہ ”جنک ءُ بینگ ءُ خرگوشک ہمُک رین ءِ بُن ءَ بندی“

چتورتُرس اِیت ءُ لرز اِیت اِنت گوں روچ ءِ تپتگیں برُانزاں
نہنگامیں شپاں کئے اِت ءُ چنال ءِ ساہگ ءَ نِندی

جوان ءُ عاقلیں کاڈے ہزار کرز اِیت اِنت توصیفاں
سُبکی ءُ گنوکیاں کپیت وھدے من ءَ گِندی

شِکار ءِ ہچ نہ دنت موہے چو بڑیں شانتُل ءَ بال اِنت
نہ بیت گوں ہرکس ءَ راضی جواباں دَنت اِنت پہ ترُندی

دل ءَ بیکانی دَنت تسّوٗ گوں روچاں کئے اِت اِنت ساچانیں
گِروکی شہم شپاں دار اِیت چو بشّی جمبراں گرُندی

مروچاں اسلمؔ ءِ فِکر ءُ حیالاتاں گُش ئے ھَنچیں
من زاناں عاشقاں گون اِنت ءُ جنگی گال پربندی

راھیلوٗ کلانچ

گَلّھانیں سماہ ءَ را وھدے زِتے
انگہ مہراں منیگاں گُش ئے ناز اِتے

بئے ندنت بالی مُرگاں گوں پروازگاں
ھفتیں آزمان ءُ ھفتیں زمین گوٗاز اِتے

مرچی نود ءُ شلانی اَسلیں اَدا
شھدیں باندات ءِ تام ءُ دگہ لِذتے

سد مُباہ بات دیدار کنوکاں تئ
مئے نصیب ءَ کہ دَر پہ دَری سازتے

گار گُنگ دُژمناں تئ ہما داتگیں
عکس ءِ سرجاہ ءِ چیر ءَ تئ دُزتے

واہگ ءِ بُن بکنت جنگلے راہ سَراں
من نزانت کہ حسد ءِ گہیں گوز اِتے

ھو ! ہما روچ ءَ پہ من چو عید ءِ وڑ اَت
کموکیں چار اِتے، کموکیں جُنز اِتے

گیڑہ ءِ مولم ءَ کس ءَ گوُاہی نہ دات
اَرس اِت اَنت، حون اِت اَنت چور گام شنز اِتے

مرچی اسلم نہ دنت اِنت جواباں دل ءِ
آخری دُعایے زاناں ہے مُزّ اِتے

راہیلوٗ کلانچ

پُرقیمتیں ارسانی فریات بدل بیت اَنت
طِفُل گوُانزگ ءِ مُنجار اَنت کہ مات بدل بیت اَنت

گوُرِتچّ ءُ زِر ءِ گوُاتاں ٹکّاہے میار پرِ نیست
ساچانیں سمین تبد اَنت سرگوُات بدل بیت اَنت

اَدّاہی اُمیت ٹکُّر، لالائی مِہر تُش تُش
آ گوُہار بدل بیت اَنت ، آ برُات بدل بیت اَنت

تئی زہگ ٹُشنگ دیم ءَ دنیا تو مہ ڈوبار ءِ
آ سرپدیں اُستاد ءِ شہمات بدل بیت اَنت

ناں بال گل ءَ داتگ ناں رَنج ءِ قبرستان اَست
وَسّیگاں عقل کُرتگ زامات بدل بیت اَنت

بیا مجلس ءُ دیوان اِنت چاچا ءُ چپوٹانی
واہ واہ ءِ رِد ءَ گرمیں جذبات بدل بیت اَنت

مئے روچگیں زند ءَ را دپ بوجے نہ دات سہتے
تئی کانیگ ءُ کہن جُہلیں کورچات بدل بیت اَنت

اسلمؔ تو شموشکار ئے ایمان تئی دگہ رنگ اِنت
آ مِنّت ءُ قوَل ءِ تئی خَیرات بدل بیت اَنت

راہیلوؤ کلانچ

خیال ءُ فکر ءِ مارشت ءَ نزاناں
مباتاں من چُشیں دوست ءَ نزاناں

من ءَ سہڑ اِتگ اَت دیم ءَ جہان ءَ
خدا زانت اِنت کہ باپُشت ءَ نزاناں

کُجا مُلا دلان ءَ دُور شاپی اِیت
کُجا ناخن سِد اِیت گوشت ءَ نزاناں

برو دنیا تئی سِتک ءَ سلام اِنت
خدا دو بنت چشیں اوست ءَ نزاناں

تہار ماہیں شپاں سؤاد اَنت دلانی
من ءَ توبہ ! شپ ءِ گَشت ءَ نزاناں

ہمک باطن نگاہاں پدّر ءَ نہ اِنت
جبین ءَ بِلّ ! دپ ءِ پوست ءَ نزاناں

مہ چکاس محرمیں کاڈانی مہراں
ترا اسلم کہ من گوشت ءَ نزاناں

راہیلوٴ کلانچ

جُست ءَ مکن امبل منی باریں اِچے پَیم اِنت زندگی
گَیُابان ءُ ڈنّ ءُ سیرکگ ءِ حاکانی تَیم اِنت زندگی

بس چیزوکے وہد ساری ءَ بیگار کُتگ زند ءَ من ءَ
نوں چیزوکے وہد اِنت بچار درداں اِچے ہیم اِنت زندگی

غم یکبرے کئے اِت ءُ گوُ زِایت رکّ اِیت وت ءَ را کئے اِدا؟
دل ھازگیں شانیت اِنت خون ٹپّیگ ءُ زئیم اِنت زندگی

دِھکان دل ءَ گوں کپتگ اَت ھورک بیتگ اَنت شاھیم ءُ کُٹّ !
توم کِشتگیں چون تجّ بکنت سور آپ ءُ سَیم اِنت زندگی

نامداری ءِ رند ءَ بچار ہرکسّ پہ ڈولے داب کنت !
"مُرت اَنت میار جَلّیں مُلُوک" آہانی مَیم اِنت زندگی

اسلم ترا تِریز ہیپتگ ءِ کوہ ءُ گرانی بُرزیاں !
مرچی بچار واب کپتگ ءُ آرام ءُ شہم اِنت زندگی

تئی دید ءُ گُلیں شُہم اِنت منی دنیا چو چراغ ءَ اِنت
بلکیں مئے دل ءِ وَہم اِنت منی دنیا چو چراغ ءَ اِنت

واناں کاگد ءَ تئیگ ءَ انچوش من دل ءَ ماراں
تئی درس ءُ سبق دہم اِنت منی دنیا چو چراغ ءَ اِنت

ماہ ءُ روچ ءُ مئے قندیل موٹاں چہ تئی رُژن ءَ
مئے سَنچ ءُ ہمے، فَہم اِنت منی دنیا چو چراغ ءَ اِنت

تیزاکیں مِتاچ شِلّیں چمّانی، تئی بروان
جوہر داتگیں، زَہم اِنت منی دنیا چو چراغ ءَ اِنت

نرم ءُ کاگدیں لُنٹ ءُ بالاد ءِ مثال چوش کہ
گرمیں پھُکی ءَ لَہم اِنت منی دنیا چو چراغ ءَ اِنت

ٹہکّ ءِ زیمراں تئیگاں مُردگ بُست کن اَنت واب ءَ
زند ءِ مئے سفر دوہم اِنت منی دنیا چو چراغ ءَ اِنت

آدینک اِنت دل ءِ بیپُلّ مرچی اسلمؔ ءِ عید اِنت
اللہ ءِ ہمے رَحم اِنت منی دنیا چو چراغ ءَ اِنت

راہیلوُ کلانچ

وتی ساہگ ءَ تو درآمد گُش ئے
کن ئے ٹوک ءُ ٹالی من ءَ بد گُش ئے

گُش اَنت اِنت ودار مَرگ ءِ ہمساہگ اِنت
قلات پرُ وشت اَنت صبر ءِ تو بُن پد گُش ئے

من ءَ سالے بیت تئی دَر ءَ نیا اَتکگاں
دل ءِ گپّاں زاناں دپ ءَ رَد گُش ئے !

تئی واہگ ہزارانی، دَین ءَ شُتگ !
وت ءَ یکّے لیک ئے من ءَ سدّ گُش ئے

تو بیزاری ئے جند ءِ ذات ءِ تہا
کہ آ بے بقاہ ءَ تو سرپد گُش ئے

وت ءَ را سمار اِت من دوست ءِ وڑ ءَ
منی رِتگ اَنت اَرس تو ہر کد گُش ئے

نہ دیستگ تئی میتگ اَبد اسلم ءَ
تو پرچہ چُشیں گپّاں، کیگد گُش ئے

راہیلوٗ کلانچ

او وہداں بِدار اِت پاداں وتیگاں
کن اِت زرشان کاڈاں گوں داداں وتیگاں

نباں چہ تو بے حال تئ ہلک ءَ کایاں
بِدار وش نیا اَتکیں سِیاداں وتیگاں

مُحبین ءِ تو مُورک ءَ ترا ہچ سما نیست
بکن بزّگ کمّیں شپاداں وتیگاں

چناں بُو تئ باگ ءِ زرگ دزپشیں پُلاں
بزیں زُلف ءِ شِنگیں زباداں وتیگاں

دل ءَ ہچ میار کہ تئ وہد اوں کئیت اِنت
بگند ذات ءُ زند ءِ مُراداں وتیگاں

شَلیں شپلو اَت حصار ءُ لدانی
ہما بستگ پیری ءِ ساداں وتیگاں

زدگ کُرتگ باطن نگاہاں شمئیگاں
مپرّ ہچ نوں زئیرانی وداں وتیگاں

مُش اِیت دست ءَ دست ءَ گوں بیتگ پشومان
نوں پشت کپتگ اَت چہ گُشاداں وتیگاں

ستاہ بنت خطا بنت دل ءَ دار ءِ اسلم
اے دانا وتیگ اَنت اے نادان وتیگاں

راہیلو کلانچ

گیشیں گپّاں مکن ما ءُ تو سَکّ اَڑیں
اے وڑ اِنت ، آوڑ اِنت بیتگ اَت ہر وڑیں

اے تئی وعدہ ءُ اے تئی لبز ءُ قرار !
چو کہ گِنداں ترا مارا شَکّ اِنت مِڑیں

دست چَمّ ءَ جتگ ما وتی، ظاہر ءَ
واجہ، سُدّ ءَ نہ اِنت پرچے ما گر گڑیں

دنیا ماہ ءِ سر ءَ پہ سوُادے شُتگ
ما زمین ءِ سر ءَ اَنچو کِرم ءَ سَڑیں

ما مسلمانی دعوا کنیں جہہ جنیں !
درُوگ توامیں گناہانی یبھ ءُ جڑیں

مئے تو سَڈّ ءَ بزیر مارا گوں وت بکن
ما چو کیچ کوُر ءِ ہار ءَ سر ءَ تئی چڑیں

دیست نِبشتہ چہ لوح ءِ سر ءَ ظاہر ءَ
ناں تئی ہمبراہ بئیں ناں کہ گوں تو جُڑیں

مارا کوہ ءُ حصارانی یاتاں مگیج !
کوہ ءِ گوُاہی دیوک جُگر ءُ سبزیں بڑئیں

مرچاں تژناں گنوکی ءِ اسلم جَن اَنت
دمکاں تہنائی ءِ وت سر ءَ وت پڑہیں

23جون2023
کلانچی پاڑہ، گوادر

تئی رگامانی دوَر چے پیم گوُستاں
زندمان تُنیگ اِنت، دل ءِ دستاں

تو دل ءِ کیم ءَ دنیا یلدات ءِ
شر بچار ایر گوُات ءَ تئی استاں

چون شموشاں من شکلیں وھد ءَ
گوں وتی دستاں زُلف تئی رَستاں

شادمانی ءِ روچ کدی دَر کپّیت
سیاہ شپیں صبر ءِ دارگ ءَ تُستاں

ترُانگانی تئی مِہلبیں بوُّاں
گلزمین ءَ چے دو قدم چِستاں

وشنیاتکی ءِ آپ سر ءَ گوُستگ
کئے دل ءَ کشّ اِیت کینگ ءُ گستاں

کند اِیت دیواناں ءُ شُکر بَھر کنت
مئے غم ءَ رنجانی نکنت جُستاں

آ سرءِ تھت اَنت بدّتر ءِ گرُیوانت
من بباں تو بےئے بیا بچار دُرُستاں

سِرتگیں شعر ءُ گوُشتگیں وھد ءِ
درُوگ ءُ راست اَنت کہ اسلم ءَ بستاں

راہیلوُ کلانچ

گُشاں فقیر ءَ گُشاں ملنگ ءَ من ءَ نہ تُرس اِیت
بِگند ءِ تئی دست کپی اِیت مئے ونگ ءَ من ءَ نہ تُرس اِیت

بدئے تو پادتُراپ گوں سُہریں چمّاں در اَتلگیناں
ابید خدا ءَ کس ءَ چے انگہ من ءَ نہ تُرس اِیت

من ءَ مہ ریپیں کفن من بستگ نہ بجّاں قوُلاں
بدئے شراب ءَ بوُاریں بھنگ ءَ من ءَ نہ تُرس اِیت

کدی تو کند ئے، کدی تو گرُیو ئے کدی کُجا ئے ؟
تئی درُوگ ءُ راست ءُ تئی دورنگ ءَ من ءَ نہ تُرس اِیت

نہ روُت اِنت کلمت درُ ہینگا ءِ مئے نِیمّ ءُ تُرس ءَ
کُشیت اِنت حمّلؔ تئی فرنگ ءَ من ءَ نہ تُرس اِیت

کن ئے تو شادہ کہ مُرتگ اَنت مئے نِزوریں دُژمن
دمال ءُ ناچ ءُ سروز ءُ چنگ ءَ من ءَ نہ تُرس اِیت

تئی ٹھکّ ٹِیکّاں بے لرز اَنت شہر ءِ تواِمیں دیوال
بگوُار تیر ءَ بِرتچ، پَشنگ ءَ من ءَ نہ تُرس اِیت

پہ ننگ ءُ حق ءَ پہ راج ءِ واستہ نہ ترّاں ہچبر !
تا قیامت ءَ من نداراں جنگ ءَ من ءَ نہ تُرس اِیت

نہ کِنزاں اسلمؔ پہ گامے پُشت ءَ کُنگ من سوگند
لگور ءِ جاہ ءَ بیار پُلنگ ءَ من ءَ نہ تُرس اِیت

11 ستمبر 2023
کلانچی پاڑہ، گوادر

دیستگ جنکے ناگہاں چار اِیت ءُ بچکند اِیت من ءَ
گُل ءَ چے درکئیت بیگہاں چار اِیت ءُ بچکند اِیت من ءَ

نند ءُ نیاد ءَ ساہتے عمر ءِ کرامات شِنگ اِت اَنت
پچلرز اِتگ زندءِ جہاں چار اِیت ءُ بچکند اِیت من ءَ

اوتاگ ءَ پڑم ءِ مان ءِ جنت جار جَٹّ ءُ ویل ءُ ادلساں
نِشتگ ماں شاہی منگہاں چار اِیت ءُ بچکند اِیت من ءَ

مارا ملامت تو کن ءَئے، ایمان ءِ سوگند ءَ ورئے
تَہنا گُناہ گار من نہاں چار اِیت ءُ بچکند اِیت من ءَ

بروان ءُ چم ءُ کاگدیں لُنٹانی گُفت ءَ سوہویں
دل دارگ ءَ بازیں گُہاں چار اِیت ءُ بچکند اِیت من ءَ

جنگ ءُ مِڑ ءَ ھیل وارتگیں پہک ءَ شموشتگ بِیمّ ءُ تُرس
میڑے دیاں گوں حَملہاں چار اِیت ءُ بچکند اِیت من ءَ

ہرچی ترا تئ دل گُشیت تو اسلم ءَ چگّاس سَتر
دل پیتگ ءِ گوں وعدہاں چار اِیت ءُ بچکند اِیت من ءَ

7جنوری2004
بیلارکلانچ

ترا را سرجم اِنت سالے
من ءَ دوٗر داتگ جنجالے

شپانی یات نہ روچ ءِ غم
نزاناں چونیں اسرالے ؟

مئے زند ءِ گُنبدیں درُ چک ءَ
سَر اتنگ ریدگیں ٹالے

من ءَ بیگواہ کتگ وھد ءَ
ٹھینگنگ تو دگہ چالے

کئے ءَ پہ سِتک گُشاں رازاں
نہ مانیت دوستیں رَبالے

من ءَ شئے ءِ پنام بکشات
گوٗرا دات بَیرک ءُ شالے

شُت اَنت ماہ ءُ چراگی رُژن
کُجا درُپشیت اِنت اِستالے

پہ سوٗاد ءُ سئیل ءَ اِشتاپ اِنت
ندارایت کودکیں ذالے

پکار اَت شہدیں بچکندے !!!
نہ لوٹ اِت چے ترا مالے

تئ زِرد ءِ کپوت ٹپّیگ
نہ کنت چہرے نہ جَنت بالے

طب ءِ دوزواہ پراموش اَنت
نیار اَنت اسلم ءَ حالے

2003 راہیلو کلانچ

تو منی ماہ ءِ تئی جَلکّاں من
بے ترا ساہتے چون بے رَکّاں من

ہرگوُر ءُ دیم ءَ رُمب مدئے پچمّاں
ماں ہزارانی "تا" ءُ یکّاں من

وت دل ءَ جزماں کچّ من ءَ پرِنیست
تو منی میر ءِ تئی شَنِکّاں من

چو ترِپیت صُحب ءِ شیشگاں ساہگ
چیدگاں کوہ ءِ بانج ءَ جِکّاں من

یک جنکے ماں نیم شپاں ویل اِنت
انچیں کارانی اوں بچکّاں من ءَ

پہ منی نام ءَ ھُف کن اَنت جِیگاں
تو بگوش باریں چون مہ ہکّاں من

مکتبے بیار ءُ مارا مُلا کن۔۔۔۔
عشق ءِ درس ءَ تئی شر بہ سِکّاں من

رَد ہما روچی وارتگ اَت بیلاں
راست نہ دَنت گوُاہی درُوگ ءِ حَقّاں من

شوُانگی زندے اسلمؔ ءَ گوُازینت
بیبُلؔ ءِ نام ءَ انگہ لِکھاں من

راہیلوُ کلانچ

انچیں جاہے نِندگ لوٹیت
شعرے نوکیں بندگ لوٹیت

لال ءَ ماہپر ساھیل گُرتنت
کنداں کنداں کندگ لوٹیت

چاکر ھفتار دیوال بُدون ءَ
حانیؔ انگہ گِندگ لوٹیت

درُوگ ءِ ہر جاہ گُنٹگ مِکّنت
راستیں راہے رَندگ لوٹیت

مارا ہچبر دیم ءَ نیار اِیت
تچکیں گپّے ! سِندگ لوٹیت

دست ءَ ٹال کنت دائم گُشیت کہ
اسلمؔ گنوک اِنت بندگ لوٹیت

12 اپریل 2021ءکلانچی پاڑہ گوُادر

جی کپوت بالی سر بِگر دُوریں ھلکواں
جی کپوت بالی چہر بکن زر باری زِہاں
جی کپوت بالی اھوتی بانگواہ ءِ لُرڑ ءَ
جی کپوت بالی ایر بدئے حَدّ ءِ مکران

جی کپوت بالی شائنک بِدئے جاڑیں دیدگاں
جی کپوت بالی لَہم بکن بانزی ھُشگاں
جی کپوت بالی چَمّ کپ انت زِر گوُاتی شَمے
جی کپوت بالی ھمبوئیں درُ چک ءُ ساہگاں

جی کپوت بالی زُور منی قولاں غم مکن
جی کپوت بالی واھگاں ہچی کم مکن
جی کپوت بالی سُتلگیں آہ ءِ پسو ءَ
جی کپوت بالی دیدگاں ہچبر غم مکن

جی کپوت بالی دیگر ءِ وھد ءَ کوہسراں
جی کپوت بالی درُنز دل ءَ یات ءِ انتراں
جی کپوت بالی ظاہر اِنت گنجیں مئے کلانچ
جی کپوت بالی دائمی ساچان جمبراں

جی کپوت بالی باگیں راہیلوٗ پدّر اِنت
جی کپوت بالی ماں نِشان کاہ ءُ کاہچر اِنت
جی کپوت بالی اسلم ءِ اِہوالاں بگُش
جی کپوت بالی رنجشاں بالاد اندر اِنت

18اپریل1999
کیچ مکران

سَرخَیل ءُ وت لِچّیں جنک
لوٹیت من ءَ انچیں جنک

چَمّ زہم مبات ہچبر ترا
شر رنگ ءُ شِیر بُچّیں جنک

آستونک مَلانچ جنگ ءَ مزیر
بے مولم ءَ گوٗچّیں جنک

بالاد ءِ تئ قولیگ بباں
اَم قدّ ءُ اَم گَچّیں جنک

گِند اِیت منارا داب کنت
نئیتگ چُشیں لُچّیں جنک

گپَّے بکن گوں اسلم ءَ
او میتگ ءِ رَچّیں جنک

رواناں مادنیں راہے
نزاناں منزلے چاہے

گُتنگ اندیم تاموراں
بلے آ روژنگیں ماہے

تئی دیدگ شراب رنگیں
پہ من "مے خانہ" ئیں جاہے

غم ءِ آسانی زَنجیر ءَ
نہ گشّاں چہ دل ءَ آہے

من ءَ قربان ءِ سوگند اِنت
کناں اسلم ترا ساہے

19فروری1999
پہلاڑو کلانچ

جُست کن اَنت امبل پَرچی ءَ برّئے
نیم شپی پاساں ناگتی سِرّئے

" کسّ گبرّے پہ گاری ءَ نئیلیت "
چون شموشاں من دانگ ءَ دُرّئے

تو منی مرگ ءَ پد بمار روچے
عزت اِنت شال ءُ (اے) دِرتگیں جرئے

هرکس ءَ جونگیں لیڑو ءِ فکر اِنت
من اُمیت واراں لاغریں حرّ ئے

دل نہ بئے پہکاپ ءُ ترا چون اِنت؟
مِینچلیں جِیگاں چو مُدام ترّ ئے

اَدلساں پوش اِیت مات جنین چُکّ ئے
چینچو بے ایمان اِنت جہان زَرّ ئے

بیبُل ءَ مِہر ءِ ہچّ میار پِر نیست
تو کُجا اسلمؔ یوسفؔ ءِ شَرّ ئے ؟

راہیلوٗ کلانچ

تئی داتگیں جان جواب برابر
دوا ءُ دُعا ءِ حساب برابر

تو آشکار ءِ مئے شہر ءِ دمکاں
تئی موجری ءُ ہجاب برابر

من ءَ را حال دات شپاں تہاریں
مئے آگہی ءُ تئی واب برابر

شر یعیت ءِ راہ ءَ بچار تئیگ ءَ
توامیں شرّ ءُ ھراب برابر

ترا نہ مَنّ اِیت من ءَ نہ مَنّ اِیت
مزن ءُ کسان ءُ نواب برابر

من ءَ را گِندئے نِزوری ءَ تو
تئی ناز ءُ نکرہ ءُ داب برابر

کپوت ءُ شانٹُل ناں گوریں ماہی
پہ من گیَاب ءُ تیاب برابر

بہ رَکّاں اسلم کُجام گُناہ ءَ
اے شہر ءَ آپ ءُ شراب برابر

2022
کلانچی پاڑہ گوادر

دل ءَ را درد ءِ ھَش ءَ من دُرُشتہ، ترا چِکار اِنت
وفا ءُ مہر ءِ قلات پرُوشتہ، ترا چِکار اِنت

کدی مَنیگ اِنت کدی تئیگ اِنت ہمے رواج اِنت
زمانگ ءَ را مہ گُش تو پُشتہ، ترا چِکار اِنت

آ جاہ نیار اِیت روچ ءِ رُژن ءَ زَر اِیت پہ ماہ ءَ
آ کنت اِنت، آپ ءِ سرءَ نِبشتہ، ترا چِکار اِنت

ابیتک ءُ تہَنا دگان ءُ دَمکاں چو سَر جنان اِنت
پہ کئی ودار ءَ بچار نِشتہ، ترا چِکار اِنت

چہ اَرس ءِ بدل ءَ شُلنچیت حون ءَ نُرونڈگ ءَ اِنت
اے زند جان ءَ جہان شموشتہ، تراچِکار اِنت

جہان ءِ راہ ءَ تج اَنت گُنٹگ ہمیش اِنت نیکی ؟
نہ رُستگ ناز بُو کرگ من کِشتہ، ترا چِکار اِنت

ترا را بان ءُ آ شیشگ ءِ محِل مُبارک بات اَنت
کہ کُڈّے بنداں رواں من دشتہ، ترا چِکار اِنت

مکن نصِیحت تو اسلم ءَ کہ نہ بیت اِنت مُلآ
شراب ءِ وارتگ ءُ بھنگ ءِ چشتہ، ترا چِکار اِنت

2021راہیلوٗ کلانچ

شوہاز منزل ءَ یلداتگ
تاخیر نوں دل ءَ یلداتگ

سُہب ءُ شپ غماں پیڑاتنت
وشیامیں گل ءَ یلداتگ

ہمدرد ءِ اُمیت بیگوٗاہ اِنت
دوزوائیں یل ءَ یلداتگ

شکری ءِ گِترّاگ بے لِذّت
زاناں بُلبُل ءَ یلداتگ

مات ءَ زہگ وتی لاپ کُرتگ
لَجّ ءَ بے بلا یلداتگ

اسلم ترّک بدئے اِمبروز ءَ
مارا بیبُلؔ ءَ یلداتگ

منارا داتگ ئے دُرّائی
من زاناں شعرے فرمائی

من ءَ باور نہ کُت کَسّ ءَ
نہ دات کَسّ ءَ منی گوّائی

ترا ہچ سما نیست اِنت
کُش اِیت مارا تئی دِلسیائی

من ءَ سالونک وت ءَ بانور
پہ سِیر ءَ سرُومگاں سائی

جہان ءِ مستریں دولت
سلامتی ءُ جان دُرائی

گُناہ گار ءَ بگر جُستے ؟
وبالے شہدیں ورنائی

منی قاصد سےَ اَنت اسلم
کپوت ءُ شانتُل ءُ چائی

6مئی2021
راہیلوکلانچ

اَلوت بکنت دل گوں دِلے
غم گیُر اَنت کند اِنت گلے

انگت اَبیتکاں من اِدا
درداں نہ مار اِیت اَمبلے

بے ساہگیں کوُر ءِ چنال
پر توغمیگ یک شاتُلے

ہلک ءِ مُریدؔ اَنت بے حساب
دیوانگ اَنت پہ حانُلےؔ

ہر کاروان ءِ باطن ءَ
چمّ ءِ نِدارگ منزلے

اَپسرُک ءُ بیر اَنت بیبُلؔ ءِ
دنیا من ءَ دنت کمبلے

شرّ سرپد ءَ اسلمؔ بزان
تئی حَقّ ءِ جنوک یک قاتلے

28دسمبر2000
راہیلو کلانچ

درد ءُ غماں گوں عِلّتے
عشق یک خُدائی نعمتے !

من دِلجماں تئی آہگ ءَ
پاسپان تئی وانگیں بُتے !

عشق ءِ کتاب مُشکل نہ اِنت
در بُرت کنئے زُور ہِمّتے

مَنّ وارتگ ءُ تور ءِ رُعب ءَ
مُلّا ! بچار اَست قیامتے

چہ دیدگاں ترَکّ اِت دِلے
لال ءِ غماں زُرت شِدّتے

ھم نیادی ءَ دل شُشتگ اَت
(بلے) زاناں جُتائی نوبتے !

پُشت ءَ جُش ئے دنیا چیا ؟
دیم ءَ بیا اَست قُدرتے

بیبُلّ بہ بیت اَسلمؔ مُدام
اِمروز گُش ئے یک جنتے

راہیلوٗ کلانچ

مہ ٹوہین اِیت ترا کوُھنیں تئ یاتے
اِے دنیا ھُشک ءُ ھالیگیں گَپاتے

چو دنیا دست ءِ لئیبو کے بِزان ئے
کہ بنی آدم گُش ئے نادانیں ذاتے

بُبُو کمبرؔ وتی راج ءَ بہ رَکّین
تئ پُشت ءُ پناہ شیر زالیں ماتے !

دو روچ ءَ گل مکن درُوگیں ستاہاں
تئ دُژمِن پہ تو کور چاتیں چاتے

حَسد ءُ کینگ ءِ آزمان تہار اِنت
زمین ءَ باطن ءِ روک اِنت قلاتے

بلوچی مجلس ءُ دیوان نہ منتگ
تِپاک ءُ سَنَّت ءِ گورپات پتاتے

دِگہ ہچ اسلمؔ ءِ کِردار نگند ءِ
برے لبزے برے گالے کماتے

21دسمبر2022
کلانچی پاڑہ، گوادر

تئی بروان ءُ چمّانی ناز ءِ پد ءَ
مارا رَد دنت اِنت شِطان بے بکشیت خُدا

عشق ءِ نزّارگ ءَ دوست انچوش بزان
اِے ہزار راہیں چانکنت پہ کوٗھنیں گُد ءَ

بیرگ ءَ ڈُکّ مہ ور گرمیں نوجوانی ءَ
نیت ءِ آس جوائی اِیت گوں لہڑیں بد ءَ

ما چو موتالی ءِ جُفتیں تاک اِنت دوئیں
تُرساں وَلگوٗج مکنت گسّے مئے بُنپد ءَ

ہمود نہ مان اِیت تئی ذکرے ہما
تو آپ ءَ کن شہر ءَ او آس دئے لد ءَ

من زَرشان کناں زند ءِ روچ ءُ شپاں
بیار اِیت اِنت گسّے اگاں گیگدّ ءَ

کئے ءَ زانگ مرچی چو کور ءِ وڑ ءَ
مہاریں مئے سرپد تئی نا سرپد ءَ

ہرکس ءَ راڑے گِنداں من اسلمؔ گُش ئے
جنگ سد جوان ءَ او پرُوشتگ سد ءَ

راہیلوٗ کلانچ

نوں تئ مَٹّ ءَ من دگے بیاراں چہ گُجا
غم تئ مارا سُرُوگیں زُومّ ءَ جَنت تجا

سَکّ من ءَ تور اِیت امبلؔ ءُ دوستاتی رَوَگ
شَرّ نہ بیت کارے نوں پد ءَ رندی گَج گَجا

سُدّ ءِ بندگاہ ءَ پہ وت ءَ کُنڈے کوچ اِتگ
بُرتگ اَت فِکراں مئے سما بُود ءَ ءُ رُجا

من حوّاؔ نامینتگ ترا زند ءَ اِہوتی
آدمؔ ءِ ذات ءَ شالا کہ سِیاہ مارے دَجا

اِیر اِنت دنیا ءَ زند ءِ جُہدانی گُنبدے
چیدگ اِنت قبر ءِ بُکّ اِتگ دَنزان ءُ مُجا

پچے دگے پَشکپتگ تئ داب ءِ زیارت ءَ
واہگ ءُ اُوست ءِ مَرمَریں کوہ بیتگ دوجاہ

پادلرز اَنت ءُ نلّگ ئیں دل پہ برُمشے ءَ
مُورک موڑہینتگ کیگد ءَ چو کہ نوہ بجا

ہرکس ءَ بھت ءُ قُدرت ءِ تالہہ گوں وت ءَ
پہ منی ذہر ءَ گُچُکلیں دنتاناں مَجا !

ایمناں اسلمؔ من ہما روچی اِشکُتگ
شعر مئے ناز بوئیں مانجتگ لاساں مہکجا

راہیلوءُ کلانچ

روچ ءَ را گوُشتگ ساہگاں وہدے تو پُشت ماندات شُت ئے
ماہ، چوبے سَہڑ اِیت گوُانزگاں وہدے تو پُشت ماندات شُت ئے

ویرانی ءَ مانپوشتگ، دنیا تہاریں میم نہ بیت
جلواہ نہ بیت اِنت، جامگاں وہدے تو پُشت ماندات شُت ئے

بے حال بباں چون زندگی روچ ءُ شپانی جیڑہاں
تئ داتگیں ٹَپّ ھازگاں وہدے تو پُشت ماندات شُت ئے

استاراں دوشی کنداِتگ پِربستگ اِش ڈولے وت ءَ
کار اِیت سباہ ہیسکارگاں وہدے تو پُشت ماندات شُت ئے

حال اِنت تواہیں میتگ ءَ اَتکگ مُریدیں بزکار
حاتی پُرُوش، دروازگاں وہدے تو پُشت ماندات شُت ئے

مئے راہبر ءُ قوم ءِ نواب مُشکل پد ءَ پیداک بے بئے
تو است ءِ دلانی ترُانگاں وہدے تو پُشت ماندات شُت ئے

حاصل نہ بیت ہچ اسلم ءَ پہ بِیبُل ءِ نازینگ ءَ
چونیں خیال پِربستگاں وہدے تو پُشت ماندات شُت ئے

2021

ءِ راہیلوُ کلانچ

اِدا زرّ ءُ ضمیر ءِ جنگ اِنت
مارا اوں بلوچی ننگ اِنت

واجہ وَ بہ بیت راضی
بلِّے کہ غریب تنگ اِنت

تئی غیرت ءِ چکاسوک !
نا محرمیں مھرنگ اِنت

اے سُہبت ءِ دنیا اِنت
اِدا شَرّ ءُ ھراب امسنگ اِنت

درُوگ ءِ بَندگ ءَ چالاک ءَ
راست ءَ تئی زبان گُنگ اِنت

لاچار اَنت بچار ڈاکتر مئے
اسلمؔ تئی دوا بھنگ اِنت

12 اکتوبر 2022ء کلانچی پاڑہ گوادر

تو ہر چیز بزان ءُ بلوچی بے سِکّ
بلوچی بوُان ءُ بلوچی بے سِکّ

سَر ءَ کن سرِیگ ءَ او لَجّ ءَ درا
گوں دوچی گُدان ءُ بلوچی بے سِکّ

وتی وَشّ لسانی ءِ رَگّینگ ءَ
گہیں گَپّ ءُ ترُان ءُ بلوچی بے سِکّ

بَدیں دُژمنانی بلاہاں بزیر
گوں تیر ءُ کمان ءُ بلوچی بے سِکّ

شموشکار مَبُو کہ مُسلمانی ئے
رَدیں سوج موان ءُ بلوچی بے سِکّ

منی شیر ذال ءُ منی کُنگُر ئے
یلیں پھلوان ءُ بلوچی بے سِکّ

تئی پچّار اِنت اسلم تئی شہدیں زبان
ترا من گُشان ءُ بلوچی بے سِکّ

10 مئی 2021
راہیلوکُلانچ

علم

بزّان ءُ دست بگر علم ءَ
بزیر ءُ پچ بگر علم ءَ

نہ بئے سر منزلاں انچوش
نہ بئے گوں ہمسفر علم ءَ

ترا دانکہ مَہ بیت اُستاد
پہ تو نیار ایت دوبر علم ءَ

منی دست ءِ دل ءَ دنیا
من ءَ داتگ ھُنر علم ءَ

گُلانچی پاڑہ ءِ اسکول !
کتگ روژناہ ءُ شرّ علم ءَ

گُناہ اِنت لالچ ءِ اُمیت
مکن سودا مَہ بَر علم ءَ

نزانتگ اسلمؔ ءَ اوپار !
سبق داتگ صبر علم ءَ

6اکتوبر2022
کلانچی پاڑہ،گوادر

جَہ جَنَت اِنت ضمیر نیم روچ ءَ
ورنائیں، زھیر نیم روچ ءَ

دنیا اِنت توام شپکورگ
قندیلے، بِزیر نیم روچ ءَ

پچلرز اِیت شپ ءِ پاد تژُپّ ءَ
آس دنت اِنت دو تیر نیم روچ ءَ

دوشی شاتتل ءِ سُہریں چَمّ
بیمناک اِنت کہیر نیم روچ ءَ

ہر وھد ءَ وتی جُستاں کنت
مُنکر ءُ نکیر نیم روچ ءَ

حاتیؔ ءَ مُریدؔ نازھینتگ
جوڑ ینت ءَ فقیر نیم روچ ءَ

اسلمؔ قسمت ءِ روژناہ اَنت
دستانی لکیر نیم روچ ءَ

29اگست2022
کلانچی پاڑہ، گوادر

مارا شَید ءَ کُت آ گُلندام ءَ
بینگیں رَکّ ءِ شیرکنیں تام ءَ

چَمّ ءِ دنیا ءَ یک گِدارے تئ
سر شپ ءَ نالیں دانکہ گوُربام ءَ

عشق ءِ راہانی، نازُرکیں جوکاں
نرم ءُ نرم ءَ تو ایر بِکپ گام ءَ

پرچہ پُرس ئے تو درداں دنیا ءِ
مارا نادُرُاہ کُت آ جنک نام ءَ

روچے سد رند ءَ سُجدہ ءُ مِنّت
قدّحیں پچمّاں چُلگّے وام ءَ

یات بیت نِیاد ءِ سُرُوگیں بیگاہ
من ہماہاں کہ کپتگاں دام ءَ

ہُشک ءُ ہنّاریں اسلم لُنٹاں چے
بارت گُمٹپّاریں ٹُک ءِ ہوشام ءَ

1 ستمبر 1999
بیلارکلانچ

زندگی ذرد ءِ زنگ ءَ اوژناگ اِنت
سد بر ءَ سرجنت انگ ءَ اوژناگ اِنت

نا خُدا مہرے ساچیت، اُگبالاں
درد ءُ غم چوکہ مِینگ ءَ اوژناگ اِنت

جی پہ ورنائیں لِذّتاں، عشق ءِ
پیری ئیں چمّ پہ درُنگ ءَ اوژناگ اِنت

نوں تئ جولیگ، ناں تئ ہوشام اِنت
دل ہما یَکّیں تِنگ ءَ اوژناگ اِنت

ظاہریں دُوری ءَ مہ مار ہچّی !
باطن ءِ امباز وَنگ ءَ اوژناگ اِنت

مئے دل ءَ شود اِیت کئے تئ نام ءَ
کاگداں ہون ءِ رنگ ءَ اوژناگ اِنت

بیبُلّ ءِ شہدیں ارس ءِ اومان اِنت
اسلمؔ اِنت تہلیں بَھنگ ءَ اوژناگ اِنت

22جنوری2000
راہیلوکلانچ

خُمار کنجلانی دل ءَ مئیگ ءَ سِند اِیت
تئ پُلّیں جوانی دل ءَ مئیگ ءَ سِند اِیت

مَدئے دُرُائی لُنجیں شپانی نہ کرزاں !
شپ ءِ ماہکانی دل ءَ مئیگ ءَ سِند اِیت

کنئے داباں ہر ڈول بکن ظاہر ءَ
بلے چیروکانی دل ءَ مئیگ ءَ سِنداِیت

هزار زیبداریں تئی ہنّیاں دست ءِ
شِپیں لنکوکانی دل ءَ میئگ ءَ سند اِیت

برکّیں وت ءَ را برکّاں دمانے
تئی پاسپانی دل ءَ میئگ ءَ سِند اِیت

آ چاریں جنکانی رُمب ءِ تہا
(من) زاناں فِلانی دل ءَ میئگ ءَ سِند اِیت

گُش اَنت باریں اسلم گنوک اِنت چیا ؟
کہ شعرے نوانی دل ءَ میئگ ءَ سِند اِیت

21جنوری2000
راہیلوکلانچ

گُجام لبز ءَ بیاراں من ءَ دل نہ بیت
دل ءِ لڈّ ءُ باراں من ءَ دل نہ بیت

ترا دل نہ بیت ءُ من ءَ دل نہ بیت
سِدایت، دزگوُ ہاراں من ءَ دل نہ بیت

من زاناں شپ ءِ قہریں کریابی ءَ
چُشیں کاروباراں من ءَ دل نہ بیت

مہ گِنداں دمانے گُل ءِ ساہگ ءَ
دل ءَ جیڑاں ماراں من ءَ دل نہ بیت

بُگش باریں دنیا، گُش ئے تو کئے ءَ
ہما یکّ ءَ گاراں من ءَ دل نہ بیت

ببات دائم مہر ءِ بزیں ساہگ ءَ
کہ تبد ءُ لیواراں من ءَ دل نہ بیت

ہما میتگ ءَ وھدے اسلمؔ روان
دل ءِ من مداراں من ءَ دل نہ بیت

12 ستمبر 2000
راہیلو کلانچ

سفر دُور اَنت تئی منزلے کاٹ اِتگ
کُتگ چاک جگر ءُ دلے کاٹ اِتگ

کُتگ مَرّے کم مئے دل ءِ واہگاں
بیا بے ترا ما گَلے کاٹ اِتگ

ارس ءِ ترُمپ گِپتگ ءُ کُت اَنت قدہ ءَ
غمے داتگ آپ ءُ گَلے کاٹ اِتگ

دلبر جست ءَ مکن کوُھنیں عہد ءِ من ءَ
قہر ءُ آہُودگیں زند مشکلے کاٹ اِتگ

پہ گُلیں بِیبُلؔ ءَ چے نہ کُت اسلمؔ ءَ
دود ءِ زور آوریں سانکلے کاٹ اِتگ

راہیلوٗ کلانچ

نیست من ءَ ہمراہ درُوہ اتگ یاراں
پیشگیں دوستانی وفا گاراں
دَنت تسلاہاں مُہکم ءُ پکّیں
بس منی دوست ءِ عادتیں یکّیں

ناں گُشیت کایاں ناں غمے ماراں
پیشگیں دوستانی وفا گاراں
مارا دنیا ءَ بے طبے لیک اِت
پہ وتی واست ءَ مطلبے لیک اِت

من اوں لاچاراں یکّ دلے داراں
پیشگیں دوستانی وفا گاراں
باریں کئی زھیراں کپتگ بد حال اِنت
آ کزاہ ءَ را مرچی سیٔ سال اِنت

انگت ءَ چمّ اِش ترُ ونگلاں گوُاراں
پیشگیں دوستانی وفا گاراں
کس نزانت مہر ءِ آسرے چونیں
مئے دل ءِ چونیں، دلبرے چونیں

چیزُ کے وھد اِنت جند ءَ بیزاراں
پیشگیں دوستانی وفا گاراں
سَر کن ءُ پِر کن ھُف کن ءُ ہچّی
قہریں سِتکانی جاہ ءِ جنت لُچّی

باطن ءِ بدواہ مارا شَاکاراں
پیشگیں دوستانی وفا گاراں
گَر ترا دعایے گوں بُزرگانی

درّاہ ءِ بیت نادرّاہ عہد ءُ کرّنانی

تو مئے درگاہ! من تئی مُنجاراں
پیشگیں دوستانی وفا گاراں
وش طبعیں ہِند ءُ بنیاد اَجل بوتنت !
دوستی ءُ مہر ءِ وھد بدل بوتنت

باریں کئی اوست ءَ نِشتگ ءُ چاراں
پیشگیں دوستانی وفا گاراں
چہ وتی واک ءَ گوستگ اَت اسلمؔ

آس ءِ زنجیراں بَستگ اَت اسلمؔ
بیبُلؔ ءِ مٹّ ءَ چہ کُجا بیاراں
پیشگیں دوستانی وفا گاراں

راہیلوٗ کلانچ

سالے ءُ دو ماہ اِنت یکروچے بِتر بیا
دل پرتو، تباہ اِنت یکروچے بِتر بیا

روژناہ کتگ، دنیا کور آسیں زھیراں
شپ چاردہی ماہ اِنت یکروچے بِتر بیا

طبزی مئے شِلکی اِیت جاری مئے زبان ءَ
تئی ڈیل ءِ ستاہ اِنت یکروچے بِتر بیا

تہنا بکن توکل تئی پُشت ءُ پناہاں
دزگوہار تئی ڈاہ اِنت یکروچے بِتر بیا

دل گرُان مَبو دوست پُل گوُنگیں راہ تئی
مِستاگ ءُ تلِاہ اِنت یکروچے بِتر بیا

لِپ وارتگ اَت قوُلاں بلکیں ترا شکّ اِنت
اے ھُلّ تئی ہما اِنت یکروچے بِتر بیا

گوازہینتگ اَنت اسلمؔ غم لُنچ ءُ تہاریں !
مہرانی صباہ اِنت یکروچے بِتر بیا

راہیلؤ کلانچ

ردے وارتگ مروچی لال پریؔ ءَ
نہ دیست ہجر چُشیں جنجال پریؔ ءَ

نہ "مَرُت" ہڈّاں نہ دات گوُاہی خیالاں
کہ آزمان ءِ بے گیپت اِستال پریؔ ءَ

بُن آس ءُ پُر نہ بنت چون ءَ جہان مئے
ترا کینگ بہ بیت، دُمبال پریؔ ءَ

ابید مہر ءِ مہ بیت، سودا ءُ سیتے
نہ موکیت اِنت ہچّ دگہ مال پرَتی ءَ

نجومی مکتب ءُ دفتر من دیست اَنت
گچیں سوبے نہ اَتنگ پال پرَتی ءَ

توامیں زندگی اِشکند ءِ ندر اِنت
نہ کنت بزُاتی ند اَنت گسّ حال پرَتی ءَ

مُدام ءَ آہگ ءِ دِرُکّاں کہ بندی اِیت
کُت اَنت زُلف ڈُگمیں ٹال، ٹال پرَتی ءَ

چو کوہ ءِ چیدگاں اسلمؔ نِشان اِنت
کتگ گرد چادر ءُ وتی شال پرَتی ءَ

راہیلوؔ کلانچ

گرُان اِنت تئی ودار مئے چمّ بند نہ بنت
کمّیں بیا، بچار مئے چمّ بند نہ بنت

گُل ءِ وت ءِ درا کنئے، رنگ رنگ گُدءِ گوُرا کن ئے
تئی بس ہمیش اِنت کار مئے چمّ بند نہ بنت

مَلّ ئے سُبُک سُبُک ءَ دنیا کتگ اَجکہ
گاماں وتی بدار مئے چمّ بند نہ بنت

آپ ءِ کن ئے بہان ءَ گوں ھانڈو ءَ تچان ءَ
مارا بکن دُچار مئے چمّ بند نہ بنت

گپّ گپّ ءَ زَہر گرےتو، زاناں دل ءَ برےتو
مُورک ءَ مکن تہار مئے چمّ بند نہ بنت

گرمیں جل ءُ لیواراں کائے ہما حصاراں
شاباش ترا ہزار مئے چمّ بند نہ بنت

سبزیں کُنر گوں بُورّاں چون دل پہ تو نہ چُورّاں
پرواہ کسی مدار مئے چمّ بند نہ بنت

اَرزُن بہار ءِ ہوش اِنت یکّ دستے ءَ چہ گیش اِنت
تو اوں پہ بند کوار مئے چمّ بند نہ بنت

چیزاں مئے نہ زیرئے زاناں تو چُکّ ءِ میرئے
یار بس طلب تئی یار مئے چمّ بند نہ بنت

اسلمؔ پہ تو فدا اِنت دلگوش ءِ مَلپدا اِنت
نام ءِ بکن توار مئے چمّ بند نہ بنت !

راہیلوٗ کلانچ

عہدانی صبر بے سِت اَنت
لُٹانی خبر بے سِیت اَنت

ہنکین گوں دلاں بیگوٗاہ اَنت
راہاں سفر بے سِیت اِنت

درُ چکانی قطار سَکّ مگز اَنت
بد بختیں تپر بے سِیت اَنت

بے سِتکیں جہان بے حاجت
بیِمّناکیں قبر بے سِیت اَنت

زُرتگ قاسدی پیرذال ءَ
رَبال ءُ پنر بے سِیت اَنت

دربار ءَ تئی دار اِیت کئے ؟
نود بندیں مہر بے سِیت اَنت

اسلمؔ تئی نہ بیت کسؔ ہمراہ
اِمبروز ءِ سَمَر بے سِیت اَنت

8 ستمبر 2000 بیلا رکلانچ

آزات دستونک

عہدی کَرّناں ءُ واہگاں یل دئے
بے بُنیں دود ءِ بُنپد نوں گار اِنت
چون کناں دردے باطن ءَ ویل اِنت
دل وداراَنی ساہگ اِنت سارتیں
گُلزمین پَرُاہ اِنت مِثل آزمان ءَ
مئے خیالانی کئے بِد اَنت گوُائی
کوُرستر دُور اِنت سَرگرے مان اِیت
کئے بگوُ ازاِیت اِنت شاعری فِکراں ؟
جامگے دوچ ءُ ننگ ءَ اندیم کن
کافریں دھر ءَ بس ہے گنج اِنت
پُچّ ءُ پوشاکاں مرد مُسلمان اِنت
(بلے) اِہوتیں کِرد ءِ وت خُدا ابُند اِنت
واہگ ءُ مِہر ءِ کانچ ءَ پلگاریں !

باطلیں ذرد ءِ پدّر اِنت عکسے !
مونس ءِ واب جاہ درد ءِ سرجاہ اِنت
گل قُبَل بیت اَنت رنج ءِ زندان ءَ
اَچ کُجا رَفت اَنت وشّی ءِ نوبت
غم قلاتانی شِیشُمیں تھت اِنت
نالگ ءُ اُفار زند ءِ معراج اِنت
شوم ہماکسّ اِنت اَرس ءِ سَنگار اَنت
ماہ تہار دیم ءُ اِستار دَرُپشان اِنت
عاشقی اُکبالاں مُرید ژند اَنت
حائُل ءِ مِہرانی پنام زِرّ اِنت
پتّر ءَ مِہر ءِ واہگ ءِ جَنگ اِنت
چون شموشتگ ما عاقُبت زند ءِ
زندگی دائم مَرگ ءِ چنکان اِنت
سار بکن اسلم چکّ بجن پُشت ءَ
غم تئ زِرد ءِ ریدگیں پیش اِنت

راہیلوءَ کلانچ

ستاہ

بلوچستان ءِ وش گوُشیں اُستاد نصیر احمد پسنی والا ءِ نام ءَ

گشاں چیزے من حَقّ ءَ
نباں ہچبر ! اُبگہ !
کتگ مارا اَجکہ
خدا وندیں گَبیر ءَ
سلامے پہ نصیر ءَ، پیامے پہ نصیر ءَ
دڑاہیں دود ءُ ربیدگ
جہان ءِ او مئے دیدگ
سُر ءُ زیمل ءِ چِیدگ
پُل اِیت قاتلیں زھیر ءَ
سلامے پہ نصیر ءَ، پیامے پہ نصیر ءَ
بہ بیت شادہ ءِ درگاہ
کِہرج باج ءَ تئی ھمراہ

گُش ئے گوُاہی دَینت دُراہ
(کہ) کپوتے گوں کہیر ءَ
سلامے پہ نصیرءَ، پیامے پہ نصیرءَ
سَتا سَد پہ تئی شان ءَ
گوُم ءِ شہدیں زبان ءَ
نہ مان اِیت ماں جہان ءَ
دِل ءِ آجوئیں گیر ءَ
سلامے پہ نصیرءَ، پیامے پہ نصیرءَ
نِگاہ نیک بیت خدا ءِ !
نہ اِنت چمدار سَتا ءِ
یلیں اسلم کُجا ئے !
بگر جُستے، ضمیر ءَ
سلامے پہ نصیرءَ، پیامے پہ نصیرءَ

16 مئی 1999
راہیلوٗ کلانچ

مولانا ہدایت الرّحمان ءِ نام ءَ

قوم ءِ راہبر ءُ قوم ءِ شان
مولانا ہدایت الرحمانؒ
لاچار ءُ غریب ءِ ارمان
مولانا ہدایت الرحمانؒ

حَقّ ءُ باطل ءِ سوج ءَ دَنت
دوست ءُ بزُادل ءِ سوج ءَ دَنت
رِیا کنت اِنت وتی ناں تئیگ ءَ
تچکیں منزل ءِ سوج ءَ دَنت
دارایت اِنت قُرآن ءَ اِیمان
مولانا ہدایت الرحمانؒ

ننگ ءُ عِزّت ءِ جنگ ءَ اِنت
لَٹّ ءِ دُژمِن ءِ وَنگ ءَ اِنت
وہدے ڈِیکّ وارت گوں مرداں
شیریں حیدر ءِ رنگ ءَ اِنت
کُلیں مَسلَہانی دیمپان
مولانا ہدایت الرحمانؔ

بزُاتاں دلجمی یکجاہ کنت !
گوُہارانی دل ءَ برجاہ کنت !
سر رَگپت گوُادر ءِ چار راہاں
تاریخی رواں ہرجاہ کنت
شہدیں گَپّ کنت شہدیں ترُان
مولانا ہدایت الرحمانؔ

دُزّ ءِ دُزّیاں پیشدار اِیت
ظُلم ءِ قِصّواں شَرّ کار اِیت
روزواہ بیتگ اَنت دُژمن مئے
ہر یکّ کودکے شاکار اِیت

بخشات قُدرت ءَ برُزیں شان
مولانا ہدایت الرحمانؔ

مولانا منی چم ءُ سر !
دُژمن بیتگ اَنت دَر پہ دَر
اسلمؔ گوُستگ اَت چِلّ سال مئے
نَہِیتگ من چُشیں شیریں سَر !
آشکار بیت بلوچی دیوان
مولانا ہدایت الرحمانؔ

27 مئی 2022
گُلانچی پاڑہ، گوادر

سنگت رفیق عادل دشتی ءِ نام ءَ

جی منی یار ءُ جی منی اَمبلّ
نمدی یےءِ پسّو ءَ مبی مَہتل

تُرانگے شِنگینت وابیں بالاد ءَ
دل کپیت زھیر ءِ وش طبیں یاد ءَ
عہدیگیں دوٗر ءِ مُچّی ءُ یک جاہ
تُراناں شہدین ءُ شکّلیں نیاد ءَ
پاک ءُ سَلّم کت دوستی ءِ تُراول

تئی کلوہانی مُھکمیں جار اِنت
جہ جن اِت بیلاں جند ءِ دربار اِنت
ھو! ہے روچانی بباں قربان
تئی وڑیں جوانے راج ءِ پکّار اِنت
سمبر اِیت ڈیھ ءُ گل کن اَنت شاتُل

داتگ اَت رنجے آلم ءَ زنڈیں
پرُ وشت قلات کوہیں مئے مزن مَنڈیں
قہریں زوراک ءِ تیر ءُ آماچاں
مہتریں راج ءِ نام چتور کنڈ اِنت
مارا درکار اِنت تئی وڑیں بژادَل

سُہب ءِ پُلانی بُو ءُ باس شِنگ اِنت
سبزیں بیگاہ ءِ سُرگیں رنگ اِنت
شپ چراگانی پُلیں ارواہ اِنت
پر ترا مہر ءُ محبت اَمسنگ اِنت
سُوری نازین اَنت ماہلّ ءُ ماہ گُلّ

نوں غم ءِ میتگ وشیاں ساچیت
اَرس ءِ باپُشت ءَ کندگے تاچ اِیت
من دل ءَ اسلّم ! الّم ءَ جزماں
ظُلم ءِ بَیرک ءَ آسے آماچ اِیت
یک رفیقّے کہ بیتگ اَت عادل !

8جولائی1999ءراہیلوٗ کلانچ

نذُرپہ ڈاکٹر ماہ رنگ ءَ

براتانی گوھار ماہ رنگؔ اِنت
اُوستانی دیار ماہ رنگؔ اِنت
بدواہ پدّرُہ اَنت چہ واب ءَ
دُنیا ءِ توار ماہ رنگؔ اِنت
ھِمّت است ترا لانک ءَ بند
سیٛاہ کوھیں تلار ماہ رنگؔ اِنت
سیاھیں چادرے ماںپوشیت
لجّانی میار ماہ رنگؔ اِنت
دُژمن ھِیلّہ ءُ مکر ءَ اِنت
سِتک ءُ دل دُچار ماہ رنگؔ اِنت
رُوزواہ بیتگ اَنت چانُو گِر
راج ءِ دردوار ماہ رنگؔ اِنت
ظُلم ءِ بَیرک ءَ ماندار اِیت
اسلمؔ تو بِچار ماہ نگؔ اِنت

اسلم جگنُو راہیلی (گُلانچی پاڑہ گوادر)

11 جنوری 2024

موتک

یل کتگ دادبخش دادُل ءَ مارا

بیا منی ڈیھ ءِ وش طبیں سنگت
پہ ترا دیر اِنت مہتلاں انگت !!!
جارے تالان بیت ہرگوُرا ناگت
دل مئے رنجیگ اِنت ءُ نہ بیت تاگت
مئے سر ءَ قہریں بیتگ اَت قیامت
من دل ءَ جیڑاں دائماں اِہوت
پُروشتگ اَنت راز ءُ تُش تُش اَنت ہلوَت
شات ءُ گل بیت اَنت اچ من ءَ رُخصت
تُرُونگلیں ارس ءِ گُچّلیں لِذّت
اَتنگ اَنت فِکر ءُ سَکّی ءِ نوبت !
آہ ءُ اپسیچک ءِ شرتگ ءُ شِدت
داں اَبد زیر اَنت عِلّت ءُ عادت
واد مجن ٹپّاں بے اِنانی ءَ
پر مدئے داغاں سُہر ءُ ثانی ءَ

بش بش اوں مانیت گیش جوانی ءَ
مَتگیں چَنک ءِ پُھک ءُ فانی ءَ
پُلیں اِمبروز ءَ شادِہانی ءَ
ما زریں دادبخش تئی کسانی ءَ
زھیر من ءَ نئیل اَنت زندگانی ءَ
دادؔ منی قوم ءِ ساہ ءُ ارواہ اَت
لُنجیں دردانی چاردہی ماہ اَت
باطن ءَ سِتک ءِ مادنیں راہ اَت
بے بُنیں پٹتاں دُور ءُ گِستاہ اَت
دائماں دیوان ءُ مراگاہ اَت !
حقّ ءُ انصاف ءِ سِپّاہ ءُ ہمراہ اَت !
چہ یلاں یکّیں گوہر ءِ تاہ اَت
کند ءُ بچکند ءَ میتگ ءِ بڑاہ اَت
شہدیں گُفتار ءِ سروریں شاہ اَت
بیست ءُ چار سال ءِ اجگیں ورناہ اَت
زانگ ءُ دید ءِ مُہکمیں جوان اَت
ہر کُجام کُرد کہ مُشکل ءُ زیان اَت
جیڑہے کوہنیں گر نمیران اَت

مُشکلیں سوبے چو قلات گُران اَت
اَمبل ءِ ساہگ دائم دیمپان اَت
قوم ءِ سردار ءُ آ مزن شان اَت
ماسٹر ءُ اُستادی مُرادان اَت
دین ءُ دنیا ءِ تعلیمی جان اَت
دوازدہ ءِ چکّاس ءَ سِپاہان اَت
مہلبیں رُوّ ءِ گوں زبادان اَت
نام ءُ پیّام ءِ چو قلاتان اَت
ناگت ءَ وشی بیتگ جنجالے
ماسگاں زُرتگ یک بدیں پالے
داد ءِ بالاد ءَ کپتگ اِسرالے
ڈاکٹراں پیش بیت پُرست ئے حالے
دات تسلاہے ڈاکٹراں چالے !!!
نیست مرض ءَ را فکر ءُ ارزالے
بُرّ ءُ بڑین ءَ چے پد نبارت حالے
داد نہ تُرسیت ءُ کنت قبول گالے
ماں دوباری ءَ بُرّ اَنت ءِ سالے
بَہر نہ بیت سوب ءُ گنجیں اِحوالے

جہہ جَت ءُ زور کُت درد ءِ ارمان ءَ
گارءُ بیگوّاہ اَت اَرس ءِ طوفان ءَ
سَگّ ءُ اُفار ءِ ہلّ اِتگ جان ءَ
رفتگ اَت بے وس باگیں ایران ءَ
داغے دات ایرانی یلیں جوان ءَ
در نہ اِتک سوب ءِ مقصد ءُ معنا
گُڈّی روچانی گُڈّی دیدار ءَ
ہچ نہ شُت اوفارھیش ءِ ہلک ءَ را
است حکیمے گوں گرانیں دربار ءَ
اوتھل ءِ شہر ءُ شاہی بازار ءَ
پیش کن اَنت جوان ءِ درد ءِ بیدار ءَ
دنت حکیم سوجے سِتک ءُ اِقرار ءَ
چہ حکیم ءَ پد شُش ماہ قطار ءَ
وَڈّات اَنت مَرض ءِ لاشکیں پارہ
ڈنگ جتگ شہدیں وشّی ءِ مار ءَ
بُرتگ اَت فکر ءُ سکّی ءِ ہار ءَ
جُہد ءِ برورد کہ ہچ نہ اِتک کار ءَ
ناگہاں روچے حکم ءِ ستّار ءَ

بیگہ ءِ وھد ءَ نیم بج ءُ چار ءَ
روچ ءِ پشمبے رُوّ ءِ دلدار ءَ
دو ہزار یک ءِ گُڈّی بِستار ءَ
یازدہمی ماہ ءِ اولی رفتار ءَ
چاردہ شعبان ءَ دیگر جار ءَ
شب برُات دیمے پاک ءُ پلگار ءَ
یل کتگ دادبخش دادُلؔ ءَ مارا
شُت بہشت ءِ ماں باگیں گُلزار ءَ
انچو اندیم بوت روچ ءِ اِستار ءَ
زندگی راست ءِ سَکّ شکر تام اِنت
زپتیں اِمبروز ءِ شَکّلیں جام اِنت
گمّیں پادار ءُ گیشتِر ناکام اِنت
سَرکَش ءُ اَجگ ءَ قتّرُہے حام اِنت
چندے روچانی منّتگیں وام اِنت
آخری عُرف ءِ مرگ ءِ پیّام اِنت
ءُ پرُوشتگیں قبر ءِ جوکّیں ہنّام اِنت
جم بیئے اِت برُاتاں دوستی ءِ ھند ءَ
نیک ءُ نیک سِتکیں راہ ءُ آپ بند ءَ

بِلّ اِت بدواہیں چار روچی زند ءَ
قہریں مغروری گار ءِ کنت جند ءَ
ہوش بکن دھر ءِ جاہلیں بندہ
دعا ءُ حاجات ءِ گار بیت دند ءَ
بَش بَش ءَ ہیہات کار نہ اِت رند ءَ
یا خدا مارا چہ بداں رکّین !!!
ٹکّیں شیطان ءَ دَوَتّ ءُ احمکّیں
چہ دلاں بگز ءُ کینگاں بکّیں !!!
ہاتر ءَ دُرّیں سرور ءِ یکّیں
کُرتگ اَت ظُلم ءُ ما گناہ سکّیں
بخش وتی رحم ءَ قادر لاشکّیں
بس بکن اسلمؔ وا ءُ فریات ءَ
بل بُزرگی ءُ پاکیں کلمات ءَ
ہر کس آشنا اِنت تئیٔ کرامات ءَ
شاہری بستار نیست تئیٔ ذات ءَ
بال مکن مُلافاضلؔ ءِ گوّات ءَ
زُوت شکر نوش ئے ربّڑی پات ءَ

10اپریل2002راہیلوکلانچ

خدا مُرزی اُستاد نورخان بزنجوءِ نام ءَ

غزل ءِ بادشاہ اَت ءُ چراغ ساز ءِ چِنچو نامدار اَت نورخان بزنجو
پیر ءُ ورنا ءُ بیھی کوّاس ءِ واہگ ءِ جار اَت نورخان بزنجو

شاعرءِ فکراں انچوہ ہمگُرنچ اَت چو گُش ئے تھتے کہ تناب تَنچ اَت
چون درُانگاز اِیت عاشقی درداں حقّ ءِ دربار اَت نورخان بزنجو

کھرج، رکھب، گندہار، مدہم ءُ پنچم، دہیوت ءَ زِیراں داں نِکھاد سَرجم
ھو، اکار ، آلاپ ءُ لے ءُ ٹیکہ ساز ءِ سردار اَت نورخان بزنجو

مانہ بئیں بے حال قوم نہ بیت بے حال مئے دل ءَ نقش اَنت راگ ءُ تئی چِیہال
وش گوُش ءُ جوان ءُ پُل ءُ سالونکیں عارفؔ ءِ یار اَت نور خان بزنجو

وھدے الھان ءِ سیمسراں پُچّ اِت ہر کسی چِنگ چہ سیمسراں وَڈّ اِت
داددیوک توشے چَنڈ اَنت گُلگُان ءَ ماہ ءُ اِستار اَت نورخان بزنجو

مَنّھیں مات ءِ شیرکنیں نازینک گوُانزگی طِفلاں تئی دُھن ءُ طرز اَنت
ٹِلّیں ورناہ ءُ گُنگیں کاڈانی درد ءِ گُفتار اَت نورخان بزنجو

اِشکنوکانی ساہ ءُ ارواہ ءِ گوُہ نہ وارت گَسّے تئی اَداہانی
ہر کُجام آروس بے ترا وش نہ اِنت ہر دل ءِ تار اَت نورخان بزنجو

شاعر سر برّ اَنت اچ تئی کِرداراں مئے مثالانی حامگ اَنت بِستار
تو وتی سنجان اسلمؔ جھل ءَ درُنج گوہر ءِ ہار اَت نورخان بزنجو

راہیلوُ کلانچ

گلّیے پہ خُدا امُرزی دُرّاہءِ اروا ہءَ

پرچہ کپوت الهان کن ئے
عہدی غماں تالان کن ئے
کوہیں دلاں مومان کن ئے
گوں مودگاں ارمان کن ئے
پہ دُرّین یل ءَ اومان کن ئے
زیمیں دلاں تو زیان کن ئے
ارُس ءِ بہا ارزان کن ئے
شات ءُ گل ءَ رَنجان کن ئے
بے ترُانگاں تو ترُاں کن ئے
آ گوُستگیں دوُر ءِ سوُاد
بخش اِت خدا ءَ چیزے داد
زاناں نزانتگ قدر ءُ نِیُاد

اَچ من گِسر بیت چون آ زباد
نی نئیل اَنت من ءَ دُرّاہ ءِ یاد
گوں اَمبلاں نِندو نیاد
دُرّاہ کہ راج ءِ سرور اَت
بے مَٹّ ءُ چو بے دَرور اَت
یبھ ءِ سری وَلّ ءِ بر اَت
عمر ءِ کہ بیست سال ءَ سر اَت
ماں ٹریکٹر ءَ سکّ ماہر اَت
ہلک ءِ گچینی ڈِرُیور اَت
ڈِیل ءَ یلاں چے کستر اَت
نام ءِ قلاتاں برُز ترِ اَت
گُفت ءِ مُدام شیرین ترِ اَت
چہ شہد ءُ شیر ءَ وشتر اَت
ذِرد ءَ نہ مَنتگ آسَری
پہ وشیاں دَر پہ دَری
لوح ءِ قلم چون زُنزُری
طوبیٰ ءِ تاکے گیمُری
بالاد زیان بیت آ بَری

نیمون تپ ءِ اوّل سَری
بندات نہ بُرت کت آ سری
روچ رفتگ اَنت سہت پیسری
دَرداں کتگ بیزار ءُ بری
یک روچے تہنا سَر گری !
پہ دارُو ءِ واہش ڈاکتری
ماں ڈاکتر ءَ نزّ ءُ گوری
چہ ڈاکتر ءَ پنتے گری !
ڈاکتر گُش ایت پہ پدّری
ترا ذردوئی اَست اِنت ظاہری
واتر کنت لوگ ءَ وتی !
حالاں گُش ایت ھیشاں وتی
کسّ ءَ نہ گُرت ہم سَنّتی
مرض اندا کپت پُر ہمّتی
نوہ ماہ ءِ سیر ءِ نوبتی
گوْست پہ گل ءُ بے شِدتی
ناگت غم ءِ ہوْر گوْاری ءَ
آ دُرّیں یل ءِ ڈالچاری ءَ

اَرس رِتگ اَنت بے واری ءَ
بُرت اِش کراچی لیاری ءَ
پٹّ اِت طبیبے ساری ءَ
پیش گُرت جوان بیداری ءَ
چار ایت طبیب پلگاری ءَ
ہمراز ءِ کنت راز داری ءَ
نیست اِنت دوا بیماری ءَ
مہمان اِنت چند روچ باری ءَ
حقّان ءِ بخش اِت ساری ءَ
فہم اِت عزیزاں زاری ءَ
رُخصت کت اِش سرکاری ءَ
چار شمبھ ءِ رُوح چاری ءَ
ھژدہ نومبر جاری ءَ
سن نود ءُ ھشت ءِ باری ءَ
شپ نوہ بج ءِ واری ءَ
رَب ءَ پُل اِت بے واری ءَ
بہشت ءَ شُتگ دیداری ءَ
حالے رَس اِت جانداری ءَ

انچو آسے کپ اِیت بازاری ءَ
بید ءِ مات ءُ گوُہاری زاری ءَ
ترّ اِنت زمین اَرس گوُاری ءَ
سَد آفرین ملکموت ترا
چو بند ئے ءُ کائے جمبر ءَ
ہجگان ءَ پرُوش ئے تو یکبر ءَ
ترا مورے نہ وارت گوش ءِ سرءَ
زاناں نہ بیت بزّگ ترا !
یا رفتگ ءِ ہوش ءُ سر ءَ
یا ربّ ءِ حُکم اِنت تئی سَر ءَ
بلے گنج اِنت ہزار ربّ ءِ گوُرءَ
است اِنت گلاب گون ہیشی سرءَ
گوں لطیفؔ ءُ وحیدؔ ءَ یکبر ءَ
درُوت ءُ درُہبات اَنت اَمسر ءَ
رنجاں مہ گِند اَنت داں محشر ءَ
کہ محمد حنیفؔ ءِ شات بنت
پیری ءِ سارتیں درُات بنت
ماں جُملہاں وت برُات بنت

یکّ زانگ ءُ سوغات بنت
زانتکار ءُ پہکیں ذات بنت
مُدام دُرجیں دپاں چو یات بنت
ہرچی خدا ءِ قُدرت اِنت
مودگ ءُ مَرگ مئے عِبرت اِنت
چار روچی زند بے قیمت اِنت
ایمان مئے پاکیں دولت اِنت
نیکیں تماہ مئے زینت اِنت
دُعا یے کن اِت کہ انگت اِنت
بخش اِیت ہما پُر ہِمّت اِنت
اسلمؔ وتی کِلک ءَ بِدار
دائم بکن ربّ ءَ توار
بخش مئے گُناہاں بار ءُ بار
باتیں رَدیناں رَستگار
ماں جنّت ءَ سئیل ءَ شُمار
پِراموش باتیں چہ سعیر ءِ نار

خُدا مُرزی امان ولی ءِ ارواہ ءَ

اَرس ءُ خون اِدا ہم تور اِنت یلدنت اِنت امانؔ سالونکیں
آسے سینگ ءَ جمبور اِنت یلدنت اِنت امانؔ سالونکیں

بزّات ءُ سنگتانی مجلس، سِستگ ناگتی مچّیاں
پُرسیگ اَنت گوہار بانوریں، یلدنت اِنت امانؔ سالونکیں

بیمناکیں شپاں مانشانتگ قندیل مُرتگ اَنت گوُربام ءَ
روکیں مئے جہان تاموریں یلدنت اِنت امانؔ سالونکیں

برکت بیتگ اَنت شادانی وشی رَفتگ اَنت انچوش کہ
غم چو دِزک ءُ بُمپُور اِنت یلدنت اِنت امانؔ سالونکیں

چے چے مانہ کُت ارمان اِنت روچ ءُ شپ وتی گار ینت اَنت
دوستیں زندگی ٹاکور اِنت یلدنت اِنت امانؔ سالونکیں

تَبد ءُ ھنگر اِنت نیلیں زِر باتیل ءِ سمین ماندار اِیت
گوادر پہ من ءَ تندور اِنت یلدنت اِنت امانؔ سالونکیں

زند ءِ سَنکل ءُ زمزیلاں بندوکاں مُدامی بے وس
ارمان دل منی مجبور اِنت یلدنت اِنت امانؔ سالونکیں

سالونکیں امانؔ ءِ تڑانگ اَسلمؔ تئی دل ءَ گُجّ بند اَنت
زھیروکاں مجن پُرزوریں یلدنت اِنت امانؔ سالونکیں

9 اگست 2021
راہیلو کلانچ

خُدا مُرزی شہید حکیم ہمراز ءِ تڑ انگ

دعایے لوٹاں چہ کریم ءَ تو وت ئے تہنائیں ذات
پنجگاں تئیگ ءَ توامیں جُفت ءُ قُبل اَنت کائنات
چہ تئی مَنشا ءُ حُکم ءَ چِست بنت گوریچ ءُ گوات
پرُوش ورانت فولادیں شہر ءَ آہین ءِ بُرزیں قلات ءَ
بال کنت انصاف چو مُرگ ءَ جاہ ءِ کنت ظلم ءِ بسات
اے ہماوھد اَنت کہ اچ ماں بےگُمان سِست اَنت مئے برُات!
چون دل ءَ آرام کئے اِتنت، چوُل جن اَنت ساہگریں یات
زندمان ءِ تاب ءُ پیچاں کئیت چُشیں سد واقعات
بے وس ءُ بے وانکیں ند پہ چِست کنگ مِل ءُ خطات !!!
روک کنگ جمبوریں آسے ملکموت ءَ ہر دیہات
اے وڑیں قہر گواریں نوبت ہچ کسی قسمت ءَ مبات
خیر ببات کُلیں سرانی دوستی ءِ خیرالبشَر !!!
گوش بِدار اِت دوست ءُ بیلاں گوں شُما چیر نہ اِنت خبر

قِصّھے کاراں من سَچّیں ماں دل ءُ ایمان ءِ سَر
است اَت دُرّدانکیں جوانے رُو ءِ چو شمس ءُ قمر
نام ءُ پنام ءِ چہ جند ءِ گوُستگ اَت عمر ءَ ھتر
کار ءُ کسباں زندگی ءِ ماہر اَت کُلیں ھُنر !!!
استیں دوُر ءِ شاعری ءَ گون اِت ئے دو سئے تہر
آزمانکانی اداہاں زُرتگ ءِ حِصّہ ءُ بہر !!!
ڈرُیوری ازم ءَ ندات ءِ یل دِگہ گیشیں کسر
گپّ کہ اَتک مرگ ءَ سر اوں بیت بے اثر دُرُاہ ءَ کِسر
ناگتی یلدنت اِنت مارا حاجی رمضان ءِ پُسر
نوں دل ءَ جزماں کہ نئے اِتنت مئے حکیم ہمرازؔ دوبر
چہ کُجا لبزے بُپولاں پہ گوُرنگیں امبل ءَ
من نزانت تَہنا یل ءَ دنت زند ءِ سیاہیں جنگل ءَ
ناگہاں دست ءِ دل ءَ مئے بال کنت چو شاتُل ءَ
بے لگامیں دوُر سوباں وسوسے داتگ دل ءَ
کانچیں گوُرباے دراَتگ دیم پہ گوُادر منزل ءَ
دائماں سوبیں دنت اِنت ربِّ پاک آ قابل ءَ
آپ ءُ شیر ءِ کمپنی ءَ بھرتی بیت بے مَھتل ءَ
سئے ءُ چار سال پہ زِمہ ڈیوٹی دات جوانیں یل ءَ

کاملیں انسان ءَ نئیل اِیت نندگ ءَ یکیں خیال
ایوک ءَ نوک ءُ عجبیں نِیّتے کُرت ءِ بحال
من رواں شہر ءِ کراچی مُدت ءُ داں چندے سال
پہ وتی بانداتیں زہگاں جَم کناں چیزے مِثال
آ وتی سالونکیں بَچّاں کوُہت ءُ بڑنیگ ءُ ملال
چو مہ بیت بدنامیں چاگرد ءِ بدأنت نام ءِ موال
ہو! ہمے بیم ءَ دراتک ءُ بیت وتی ہند ءَ نہال
نوں ہزار بندات بیت ڈیھ ءَ پولگ ءُ جُست ءُ سوال
شہر ءِ ٹاکورانی پنتاں پرُوشتگ اَت فہم ءِ کُجال
پُشت گوُش ءُ غیب کنوکاں مُہکم ءَ ڈکّ داتنت گال
ہچ کسی تڑناں نہ داشت ءِ ماں دل ءَ بگُز ءُ حَسد
دائماں وِش کند ءُ وِش رُو بیتگ اَت دانکہ لحد
ایمنی کرگینے بَست ءِ ماں کراچی ءَ اَبد !!!
زند ءِ دزگٹیاں اولّ اِت سئے ءُ چار ماہ ءَ چے پَد
مکھیں مات ءَ گوں سر رِگپت ساہتے پہ وشیں دَم
جُلگھیں شہر ءَ دارتک اَنت گیگ ءُ وار ءُ گیگ ءُ گوُم
یوسف گوُٹھ ءَ ایر بنت اِت وھدے ناژُرکیں قدم
کار ءُ کِرداراں خُدا ءِ بیت اِت اِشکند ءِ عزم !!!

پَشت کپ اَنت اے روچ ءِ کوچ ءَ بنت دل ءَ بڑنیگ ءُ غم
داں پد ءَ دوہمی سباہ ءَ سوُار بنت پہ خیر ءُ خَم
آ ہگ ءِ اطلاع ءَ دنت ءُ گوُشی ءَ کنت گوُش ءَ جم
کئے بزانت آپ ءُ نصیب اِش چہ کراچی ءَ ختم !
وہدے پاد اَتک اَنت چہ اود ءَ نِندگ اِش کُرت ءِ ہلاس
نوہ بج ءِ کوچ ءَ سوار بنت ایمنی ءَ سِیٹّ ءِ خاص
ہفت گھنٹہ ءَ ماں راہ ءَ چار بج ءَ سوَڑ ءِ کِراس
فون ءُ احوالے ءَ رِگپت ءِ سرور آزاتیں مئے برُاس
کئے تئی ہمراہ اَنت باریں؟ پر تو بیاہاں وہد ءُ پاس
پَسّو ءَ دنت ءُ گشیت کہ گوں من ءَ تہناہ ءَ ماس
وھد ءِ سر بیتگ سلامت میتگ ءَ ہمراز حکیمؒ
گوں دُچار کپتگ گوں ھیشاں یک شپے داشت ءِ مُقیم
پاد کئے اِتنت گوُربام ءَ دوہمی چار ءُ نیم ءِ ساہت ءَ
زیر اِیت ہمراہ کنت علی ءَ گوُدار ءِ پہ نیّت ءَ
پُخنگیں عزم اَت چہ گیش ءَ محمد حُسینؒ ءِ زیارت ءَ
کہ رواں درگاہ ءَ پاکیں آ بُزرگ ءِ شفقت ءَ
ساہتے ءُ نیمے شِکوُستگ ماں قضا ءِ قُدرت ءَ
ڈِیکّ وارتگ جواناں پیکے گوں ناگت ءَ

آفتے اَتگ دمانے بے گمانی ناگہاں
درُوھتگ جوریں نصیب ءَ زندمان ءِ شادہاں
کِنزاِتگ ارواہ وفائیں بیت شموشکار وعدہاں
یکّ دمے لُنج ءُ تہار بیت روشنائیں مئے جہاں
روچ ءِ سئے شمبے گوں سُہب ءَ شش بج ءُ نیم ءِ میان
دو ہزار ھژدہ ءِ دہمی، شانزدہ اَت ماہ ءِ بیان
شگر گیراں من خدا ءِ زیبداریں قدرتاں ---!
بکش اِت ئے مارا علی جان، گرُان ءُ سختیں ساہتاں
دست ءُ پاداں چے ذِبَہر بیت، بیت دچار گوں اذیتاں
پرُوشتگ اَنت ءِ مُچّ توامیں رفتگ سُدّھ ءِ حالتاں
چار ءُ پنچ سال ءَ زیان بیت درد ءُ دور ءُ قیامتاں
نوں دوبر رنج ءُ الم درُست پاکیں ربّ ءَ بکش اِتاں
ماں نہ بئیں ہچبر شموشکار تئی حکیمؔ پُلیں سر ءَ
بش بش ءُ ارمانی اِنت تئی دوست ءُ دوزواہ یکبر ءَ
زنزر اَنت مات ءُ گوُہار تئی دانکہ روز ءِ محشر ءَ
عاطف ءُ پائند مُلُوری نِشتگ اَنت تئی ہاتر ءَ
تئی رحیم جانؔ اِنت مُدامی ایوک ءَ جیڑ اِیت ترا
نوں دوبر بیا ئے حکیم جانؔ مشکل اِنت مئے کاپر ءَ

زندگی بدواہیں گسّ ءَ قیام کنت ناں کہ قرار
گیمُر اَنت اجگ ءُ حَسِینیںؔ گوُاڑگ ءُ سوئلیں بہار
ذِرد ءِ ترّ اَنت کوہ ءِ کولمیر ترُاول ءَ بنداں تلار
ہشک ءُ برِشکیں دار ءُ بُنڈیں بیت زمین درُچکاں شِزار
گسّ نہ بند اِیت پاگے ٹوہیں، پُوتک بیت مِشل ءِ پلار
آخری جاہ ءُ مقام ءِ مانش ءِ جُہلیں ڈگار
بش بش ءُ رنجیگی مار اَنت چندے روچ ءَ بیل ءُ یار
سال ءُ ماہ پاداں ندار اَنت رُمب کن اَنت لیل ءُ نہار
پہ کئے ءَ جُلّی اِیت اِنت اِمبروز ناں گُنگ وہد ءَ ودار
دار وتی اسلمؔ سُبکّیں شعر ءُ گال ءِ بَندگ ءَ
ملکمُوت واتر نہ کنت پہ ترُمپے ارس ءِ شَنزگ ءَ
دُعا بِکن ربّ ءِ کریم ءَ بخش عذابیں بندگ ءَ
صبُر ءُ اوپار بِیار اِیت بندہ ءِ واز مندگ ءَ
حاتر ءَ دُرّیں نبی ءِ آ بِرکّات گندگ ءَ
دوزِح ءِ دُوت ءُ غُباراں بات شَموشکار زِندگ ءَ
ایمنی باغیں بہشت ءِ کنت نصیب ءَ نِندگ ءَ

2020ءراہیلوءُ کلانچ

ھائیکو

پرُوشنت اِنت دوَر
چو شمکار مبُو کہ
کپِنت اِنت دوَر

رضائی گرُان اِنت
پہ دل ءِ پنڈگ ءَ اوں
گدائی گرُان اِنت

چادر کجا بیت؟
سِیتّاں زمین ءِ مئے
گوُادر کُجا بیت؟

دل ءَ لکھ اِتگ
ما درُچک ءُ زمین ءِ
وفا سِکھ اِتگ

من ءَ را کُش اِیت
دو ءَ یکّے کنت اِنت یا
وت ءَ را کُش اِیت

صدایا داتگ
مہ ور ذہر ءَ کہ مارا
خُدایا داتگ

شپ ءَ لوٹ اِتگ
من مہ باتاں کہ دُرّجیں
دپ ءَ لوٹ اِتگ

سَرون ندریگ
چنچو جلواہ ناک اَنت مئے
شار ءُ شدریگ

جہہ جتگ بھتہ
بُرزیں قلاتانی کاڈ
اے گِس ءَ اَھتہ

یکّیں بچکّاں
چہ بازیں نہ وشیاں
چماں سُبکّاں

مُفت ءَ بیاں من
دھر ءِ رواجاں بلے
سرپد نیاں من

اِستار پشومان
زوریں پیپُندانی آ
دِشتار پشومان

کوٹ ءُ قبا اِنت
دو چم ایر کن بچار
عہد ءِ طب ءَ اِنت

گل کن اِت بیلاں
ایمان دار دُراہیں مرچی
تا ابد جیلاں

بے سَریں تپّیگ
منی پرُوشتگیں لبزاں
ھائیکو ٹپّیگ

بِل اِت اِمروز ءَ
چیا وت ءَ وار کن اِت
واست ءِ دوروز ءَ

دمبُرتگ سِیاداں
انچو سما بیتگ من ءَ
ورنا شپاداں

کندگی نہ اِنت
ساہگ اِنت سُہب ءِ اِدا
نندگی نہ اِنت

ڈُھل ءِ توار اِنت
لجّ ءِ سریگ کپت حاکاں
ناچُو اوار اِنت

آگہی دابے
چو شموشکار مبُو کہ
زندگی وابے

قریب ءَ بہ بیت
محمدؐ مئے روح ءِ
نصیب ءَ بہ بیت

درد ءُ غم یکجا
سد بر ءَ قُربان اسلمؔ
بیئلؔ ءِ لجّ ءَ

✪

عطاشادءِ نام ءَ

شاہ عطاشادؔ اَت
تُنّی ایں لبز ءِ منزل ءُ
چاہ عطاشادؔ اَت

شاعر ءِ واب ءِ
آ بوپ ءُ پلنگ ءُ سر
جاہ عطاشادؔ اَت

جیڑہ ءُ جرگہ
حقّ ءُ انصاف ءِ تچکیں
راہ عطاشادؔ اَت

لبزے بلوچی
نہ اُبکہ ءُ ناں کہ
ڈاہ عطاشادؔ اَت

پاکیں دربار ءِ
اسلمؔ زند ءِ ہاٹیگ ءُ
ساہ عطاشادؔ اَت

راہیلوَ کلانچ

سانیٹ

مبارک قاضیءِ نامءَ

منزل ءُ راہ ءِ در بروک قاضیؔ
مئے خیالانی سُرگیں بیگاہ
لَچّہ ءُ غزل ءِ سرپتگیں جلواہ
ندر ہمک شاعر، شنک ہمک سازی

سِستگ اَنت اوتاگ دوستی ءِ دَھرءَ
بستگ اَت پنیڈے پہ پُگندگ تو
ایر بَرئے تژناں انگہ کندگ تو
دُژمن ءُ دوست ءِ ہمسفر شہرءَ

ھو ہمُک فِکر ءَ تو کتگ سِیادی
نیست چُشیں راہشون چہ تو پیشگام اِنت
ہر گُجا تَرّاں قاضیؔ تئی نام اِنت
تو کتگ ڈولدار دوستی ءِ بِنیادی

ناز ہزار اسلمؔ دُرّین قاضیؔ ءَ
روژنگیں روچے سِتک بلوچی ءَ

15اگست2000
راہیلوگُلانچ

استادنورخان بزنجوءِنامءَ

جی منی دھر ءِ سوہویں ورنا
ناگتی رفت ءِ ایمنیں شہرے
تڑانگے بَھر کُت قاتلیں ذہرے
واب ءُ مد ہوش اَنت بینجو ءُ سُرنا

کَسّ نہ ”مَرتگ“ تئی زندگی قُبل اِنت
دَرد ءُ سوزانی طرز مُقیم بوت اَنت !
چے ترا عاشق تئی یقیم بوت اَنت !
نوں تئی سَہڑا ءُ مَنّگی قبُل اِنت

یگّ تکے ساز ءُ زیمرانی گار !
تئی وڑیں زانتکار نوں نہ بیت اُستاد
پربھ ءِ سِستگ ریشمیں پوستاد
چوگش ءَ بندیک ءَ زر ءَ اوگار

اسلم ءِ سِنگیں دل تہا تُش تُش
تا اَبدمان اِیت نورخانؔ تئی بش بش

7اگست2003
راہیلو،کلانچ

عہدی لچّہ

بڑُاہند گیں سخی داد سخی ءَ سلامے

گوشبدار پنتاں منیگاں ہلک ءِ دانائیں سَروک
سر بتگ گُرتگ شِگاناں بیتگاں پہک ءَ گنوک
مادنیں راہے چَگل دَئے گارکتگ من راہ ءِ جوک
من ہما پِلپِلاں چراگ ءِ پر ترا مَرگ ءَ ہُدوک
سَار بکن جوشیں گُلُوب ءَ اِشکریں ھِڑم ءِ سُچوک
پُر کناں وھدے کلامے بُن کن ئے مِثل ءِ گِروک
پسّو ءَ برُمش ءِ منیگ ءَ بیتگ ءِ تلُکی سرُپوک
ہوش بکن گرم آپیں ورنا پندل ءِ کہن ءَ کپوک
راست ءُ درُوگے گوُازی ءَ چے یکبرے راست بمُوک!
پوہ بکن چہ وت کساسے بدواہ ءِ پنت ءِ گِروک
دل ہما گوش ءِ چُلمُب اِنت دائمی گوُات ءَ سُروک

آسر کہ لرزگ ہزاریں کنت وتی بند ءَ چُڑوک
الّم ءَ ھنکیں زمین ءَ بیت ءِ مِسکیں خاک ءُ ڈوک
سوج ءُ پنتاں برُادلی ءِ سرمچاڑ ہچ بد مہ برَ !
بیا منی گُل ءَ کلونگیں زیارتی سئیل ءُ سفر
شادہاں زیر مولماں چے مجلساں شہدیں خبر
چُنت پہ چُنت ءَ پرُشتابیں زندگی مانیت دوبر
سنگریں دنیایے کوچ اِیت بد کلامی ءِ سمر
وشیاں گنجیں بہ بخش ءَ مارا کُن رنجاں ذِبَہر
گِر منی قوُلاں نہ منتگ کونّری جہتے، شکر !
پہ من ءَ راہی بکنت تو گیگے راست گفتیں نپر !
من سر ءُ سوجاں گُشاں ں تئ قاسد ءَ جوانیں پُسر
گوُستگیں عہداں زبان ءَ رِتگگ اَت گر لبز ءِ رَد
پہلی لوٹاں اچ ترا چے قوُل ءُ سوگند اِنت اَبد
من دل ءَ ہچی نداراں پہ ترا ضِدّ ءُ حَسد
کینگ ءُ کست ءِ اوزّ ءَ سوب نہ بَنت کوٹ ءُ رَبد
بے طبیں دود ءِ نِشان اَنت چاکرؔ ءُ گوُہرامؔ ءِ پَد
اچ من ءَ زانتکار ءِ الّم دھر ءِ دانائیں بلد !
اے کُجام تاک ءَ چے ونتگ جاہل ءُ جٹّ ءِ سبق

زانگ ءُ زانت ءِ دیار ءَ کُرتگ اَت کِرداں اجک
مئے شرع ءُ دین ءَ چے ڈنّ اِنت کاہلیں ذات ءِ کُمک
اے منی مثلاں چموکیں چو مہ بیت گُنج ءَ بِترکّ
سِیُادی ءِ بند ءَ ھزیناں گوں ترا من شک ءُ پکّ
اسلمؔ ءِ آجوئیں گالاں فہم بکن مرد ءِ اُبک
پسّو ءَ لوٹیت ہجابیں ماں سلاہے راہ ءِ حق

راہیلوُ کلانچ

پُرسگ

جی منی قاسد شَکّلیں درُوتانی مَتا !
ہچ مکن مولشت تو دراسئے روچ ءَ چِدا
زیر پیامان ءُ سُتلگیں ڈیھ ءَ چے دَرا
پُرشتابی ءَ سار بکن شاھیں مَنّو ءَ !
ھو! ہمودا کہ نِشتگ اَت دُرّ ءِ بے بہا
میزان میزان ءَ در بکپ لال ءِ قلعہ ءَ
اہوتی کوٹ ءُ ماڑی ءِ ایر گوُاتی کَش ءَ
ساحری برُمشے نوں بکن شاہ ءِ توکل ءَ
مئے جتائی ءِ ساڑگاں دَرشان کُن پد ءَ
چو بگُش نازنینیں گُل ءَ گوش ءِ ھَلوت ءَ
بید ءِ تو سُتگ مئے جگر کوہیں سینگ ءَ

واہش اوں اِشکندایت گوُم ءِ سوبانی رم ءَ
پرُ وشتگ اَنت آدینکیں سمین گوں سبزیں بیگہ ءَ
ہچ نہ مَنتگ ہاٹی ءِ گُش ئے ذرد ءِ اندر ءَ
جان ءُ بے جان اِنت کُرتگ اَت رنجاں بے سما
دل نہ کشیت اِنت شربت ءُ شیریں شَکّل ءَ
پسّوے داتگ دلبریں کاڈ ءَ دلجم ءَ
من ہزار نازے پہ ہمے روچاں زندگاں
مُرتگ اَنت ہجگیں مئے نہال صبر ءُ نِندگاں
بے وساں من کہ قاتلیں دود ءِ بندگاں
اے خُمار جاڑیں بند نہ بنت اَرس ءِ شنزگاں
نالگ ءُ اُفار ءِ شِد اَنت کوھین سینگاں
چو جن اَنت بَشّی کوکِراں قہریں گرُندگاں
بے حساب کیل اَنت مہلب ءُ آتار چو کیلگاں
مشکتی شار اَنت بے تئ درُوتاں بڑنیگاں
آمڑیں دنتان کندگ ءِ واست ءَ مندگاں !
گوُمچہیں ہُشک اَنت پُرتکال لمب ءُ سُرُ ومپگاں
بارگیں میان ءَ کم کتگ جوانیں چڈّ گاں
ڈیل اوں تابان اِنت ٹُنگرہیں کبگی لُڈگاں

تو بیا ھمے ساہتے میتاپیں بُگاں
من ہما ٹِکّ ءُ جاگہاں پر تو نِشتگاں
بیا ترا اَمبازے گِراں بوس ءُ چُکگاں
بس بکن اسلمؔ تو وتی مردی شندگاں
تئ وڑیں عاشق است ہزار، شَرّ ءُ گندگاں
یار ستر شیدا بنت تئ شعر ءِ بندگاں
نیست چُشّیں دوزواہے ترا بکشیت کندگاں

راہیلوءُ کلانچ

چے بیت ترا پُلّیں کلانچ

بش بش وراں جیڑاں دل ءَ
زھیر ءِ تہاریں جنگل ءَ
یک تڑ انگے سومب اِیت دل ءَ
چے بیت، ترا پُلّیں کلانچ
چونیں تئ رسم ءُ رواج
ہر میتگ ءِ سُلطان ءُ تاج
چونیں تئ سارتیں سمین !
چونیں تئ ایمان ءُ دِین
تئ مجلس ءُ تئ گپّ ءُ تڑان
بور تاچی ءُ تئ کوُرگان
سالونک گوں بوہ ءُ انتراں
بانورؔ گوں پَن ءُ آمڑاں
بڑات ءُ گوُہار راہ ءَ رواں
پیر ءُ کسانیں، کودکاں

نازینک ءُ چاپ ءُ ھالواں
ٹاکوک ءُ ٹھکیں، ٹوپکاں
بسکوٹ ءُ پُل شانک ءَ وراں
آ باریگ ءُ نوبت شُتاں
گِنداں من دوٗر ءِ حالتاں
کور بوت جہان گوں زیبتاں
بُرت اَنت ہجاب گُل دولتاں !
راجانی سردار ءُ سروک
قوم ءَ چے گیش زرّ ءِ ہدوک
واب ءِ وڑ ءَ دھوکہ دیوک
لیکی اِیت غریبان ءَ گنوک
مُرتگ ضمیر بنی آدم ءِ
مہرانی کاپر پرُوشتگ اَنت
دوستی اگول اِنت راہ سراں
بُگز ءُ حسد ءِ بیرک ءَ
ساہیل گُنگ پرُاہیں زمین
ماں اندر ءَ روک اَنت جبین
شوانگ شُت اَنت بُود ءُ رُجا

آ ہمّت ءُ ہاٹیگ کُجا ۔۔۔؟
پرُشت اَنت رمگ مئے رَستراں
ناں جنگلاں گورّم چرِ اَنت
ناں گُوّال تئی حالے گِر اَنت
ترُاسے چِتنگ جرّ ءُ جڑاں
جتّے نہ دار اِیت ھُشتراں
گیابان ءُ ڈنّ ءُ سیرّگاں
ناں شانتُل ءُ چائی کپوت
ناں بُلبل ءُ کُمری کپوت
ناں کُوکُوے گوشاں کپیت
ناں گڈّ ءُ ناں آسکی تچگ
خرگوشک ءِ بوتار ءُ شِدگ
ناں شِیلگ ءُ کوُشی توار
ناں کانگی ءُ کونجی قطار
دَھر ءِ کُجام زنگ ءَ جناں
ارمانی ئیں چنگ ءُ جناں
در پہ در ءُ ویرانگیں
وشّی پرُوش اَنت چو شیشگ ءَ

واد ءِ وڑ ءَ آپاں ہوار !
زیرگ نہ بنت تکّ ءِ وڑ ءَ
پیلو نہ بنت واہگ دل ءِ
سَد ٹُکّر اَنت زرد ءِ مُراد
تا قیامت ءَ اوگار بنت
چے بیت ترا، پلّیں کلاچ
پرچہ کلاچ گیمُرتگ ءَ
ایر اَنت تئی مہر ءِ نِشان
نوکبُرّ قلات ءِ شاہدی
مہمانی ءِ گرُانیں شرپ
ماہکانیانی کپگی !
جی ءُ بچکّاں ہڈّوکی !
کُچگ کَٹّ اِت اَنت پہ ٹکّری
لاٹُم پہ لُنگک داشتگیں
کاڈاں کُنگ گوُازی ءُ لئیب
سِیر داتگ اَنت دوتُگ بُتیں
گوں مُہرگاں سِینگار اِتاں
پُلکانی ہیرتیں، میکپاں

پندول چہ حاکاں نیمگیں
سُدّ ءَ نہ اِنت کہ ما گہیں !
گوں دوستی ءَ پرواہ نداشت
بلکیں بہ بیت دِلگران منی
پہکہ دامُنیں دزگوُہار منی
بلّگ گوں گچّیں نیمگاں !
پہک ءُ گوُلتیں ھینزکاں
شیلانچ ءُ دوگ ءُ بستگاں
لنگیں برونکی، ساہگاں
ڈرنگو، اڑل شر داتگ اَنت
بُچّ ءِ پنیر ماں کاشیاں
پرماشی سور آپیں ڈلگ !
تِنگ اَنت ءُ باکارگ جناں
باجی ءُ شونزیں، پوچکو
پیاز ماں ریکی بانڈُماں
نان ارزُنی ماں تاپگاں
سُہرُوّ ءِ سُہریں چانگاں !!!
ورنا ءُ پیر ءُ کودکاں

کاشُک ءُ کولگر بِرُتگیں
گوں ایمنی ئیں نوشگاں
ناں لشکرانی تُرس دل ءَ
ناں دُژمن ءِ بیم ءُ خطر
ناں مَستَرّ ءُ میرّ ءِ حُکُم
ناں زہگی یے ءِ آوار جنگ !
ناں غیرت ءِ پامالی یے
ناں بے سَریں گُرّ ءُ نہر
ناں قوم ءِ بے سوتیں اُرش
ناں آپ ءُ ناں لیٹ ءِ فکر
ناں ماڑی ءُ ناں گاڑی یے
ناں کہ موبائیل کیسگاں
ناں مسیجانی ھیسکگاں
ناں دُروگیں حال سہت ءُ دمان
چَنڈہینتگ اَت زند بے غمی
روچ ءُ شپانی گوُانزگاں
وپتگ بُزانی پرّگ ءَ
گوُرک ءُ شِنکانی رِد ءَ

دُرُائیں شپ ءَ بے خوف ءُ غم
سہب ءَ مہالو بُست کنت
روَت جنگل ءَ گوں بُزگل ءَ
نیست اِنت سما دُنیائی ءَ
چے بیت ترا، پُلّیں کلاچ
سر کپتگ اَت بان ءَ منی
بان ءِ قلاتانی زرگ !
چو چِلّگی زہگ ءِ وڑ ءَ !
ماتانی بُوواں زنزر اَنت
گرُانیں ودارے مہتل اَنت
داں قیامت ءِ گوُربام بہ بیت
سَئے بِرُیسیں ساداں وعدہ ءِ
ڈَکّ داتگ ءُ مُہر بستگاں
چاگرد بیار اِیت ہر وڑیں !!!
نا ہودگیں عِلّ ءُ گِشاں !
آسے کپیت بند ءُ رگاں !
شوہاز کُنگ، شوہازگاں
چونیں بچار اوبادگاں

دُعا یے کن اَنت گوں مُردگاں
مُردار کن اَنت ڈِنگیں بُزے
بے حال بنت چہ قُدرت ءَ
دنت اِنت بُزرگاں ازیت ءَ
مُفتیں زبان مفتیں قرار
پاکیں قرآن ءِ تابعدار !
رَسم ءُ رواج بُن پیروکی
واجہ وتی قوَل ءِ غلام
اسلام ءِ نام ءَ کنت مُسام
دِین ءِ نہ مار اَنت باروا
ہر کسّ پہ دیم دَنتیں روا
کسّے پہ ربّ ءِ دہشت ءَ
کسّے نبی ءِ مُحبت ءَ
لہتیں دُچار گوں سیاست ءَ
بازیں کن اَنت فخر ءُ سَتا !
بنی آدم ءِ نام ءَ نہ گِیت
روک اِنت جہان گوں شیشگاں
نیم مَرگ کُت اَنت پُلیں جوان

واجہ ترا مورے نہ وارت
بس دُژمناں راضی کن ئے !
ناں کہ ترا جُستے پہ اِنت
ناں کہ تئی راہ ڈنگر اِنت
پُلیں گُلاچ تئی کٹّ ءُ نف !
تئی مجلس ءُ تئی وَشّیں گپّ
گیر اَنت من ءَ تئی نِند ءُ نِیاد
ساچان ءُ سارتیں بیگہ ءِ
آ کاپر ءِ ایرگوْاتی ءَ !!!
ھشتی کنگ گوں امباں
آپ وارتگ اَت چہ کلّیاں
رود ءُ اسلیں پیتلاں
شاچی گلونٹاں ترِیپ اِتاں
دان دانگ ءَ ناہ ءِ ورگ
گڈّگ نچین ءَ ایر کُت اَنت
چے بیت ترا، پُلیں کلاچ
اَتک نابکاریں لٹیبوے
نام ءِ موبائیل ریڈو اِنت

زھگان ءَ کُرت ءِ بے مُراد
گوازی ءُ لئیب دست ءَ شُتاں
کنڈ ءُ گرانی جُمپ جَنگ
تاچینگ ءُ دُمب ءَ کپگ
یکے پہ دوہمی سر گوزگ
خاکشانی ءُ کوکّار دَیگ
نیم روچاں دڑچکی ساہگاں
تلک ءُ ٹانی چیر کنگ
مُرگ ءُ کپوتانی شِکار
زند ءَ چے بیزاریں جوان
ناں میتگانی ترّ ءُ تاب
ناں جُست ءُ پُرسانی جواب
ناں روچ ءِ گوستاں بے غم ءَ
ناں کہ شپاں وابے نصیب
ناں دین ءِ سُدّ ناں تاہتے !!
ناں کہ قرآن ءِ زیارتے
ناں پیر ءُ کماش ءِ ترُانگ ءَ
ناں مات ءُ پت ءِ دلگوش گوْرا انت

ناں برات ءُ گوہاری مجلسے
واجہ وت ءَ ما نگیشتگ ----
چو بے تواریں دوتگُّ ءَ
جاہ ءِ سر ءَ توک اِنت وتی
ھو! اڑئے کلانچ تئی رون ءُ موش
آ گوستگیں وھداں شموش !
افسوز ءُ اپسپکاں بے نوش
اسلم پہ شعر شوہاز مکن !
پُلیں کلانچ ءِ وشیّاں !
راہیلو ءَ بندی سرے !
بِند ءُ دَمے سھڑین وت ءَ
بلکیں بگِند ئے مردُمے
گوں تَو بکنت سَہتے دُچار
تئی ترانگاں بیت اِنت اوار

روچ: سئے شمبے
وھد: شپ ءِ دوازدہ بج
رمس: 24 مئی 2021
جاگہ: راہیلو کلانچ

وائی

مہر ءِ سفر توام اِنت
زندگی اِیر اِنت

زبان ءِ سِستگ اَت اَرواہ
شہدیں خبر توام اِنت
زندگی اِیر اِنت

جُہد ءُ جَفا ءِ ہوری
گُڈّی سمر توام اِنت
زندگی اِیر اِنت
گُران طبیں لِذّتانی
ہستیں اثر توام اِنت
زندگی اِیر اِنت

ہچّی نہ مَنتگ واہگے
رِپک ءُ ھُنر توام اِنت
زندگی ایر اِنت

ھور ءُ جُتائی اسلم
ہردو آسر توام اِنت
زندگی ایر اِنت

4 مئی 2000
راہیلو گلانچ

آہ ءَ آس رُدان اِنت
دروھتگ یارءَ

پَنت ءُ شِگان ءُ گِلہ
دوستی سَتر جوان اِنت
دروھتگ یارءَ

برجم واہگ ءَ غم
گل قلاتی ڈِران اِنت
دروھتگ یارءَ

چے جبین ءَ آہ ءُ زار
دل کشاری مِران اِنت
دروھتگ یارءَ

مہر، دوستی، بیبُل
اسلم! پُوتکیں دان اِنت
دروھتگ یارءَ

ماہے زرءَ شکین اِنت

ترا سما نیست

شپ اِنت پتائیت روچاں

بے باورءَ یقین اِنت

ترا سما نیست

شُگر اِنت ہزاراں یکّیں!

گنج اِنت ءُ مئے حزین اِنت

ترا سما نیست

دَرپہ دَری گُجام اِنت

جِندءِ سرزمین اِنت

ترا سما نیست

کُو کُو کپوت ءِ حق اِنت

اُفّارگ ءِ جبین اِنت

ترا سما نیست

اَرس گنجل ءَ اوار اِنت

ارمان دل ءِ سمین اِنت

ترا سما نیست

اسلم تئی وتیگ اِنت

تئی ارواہ ءُ گین اِنت

ترا سما نیست

16 جولائی 2023

گلانچی پاڑہ، گوادر

دردے بلیت جہان ءَ
دیم ءَ بچار تو

کندگ ہمیش اَنت فی الحال
دزگۆاری ءِ دیوان ءَ
دیم ءَ بچار تو

کنت اِنت خدائی دعوا
زیر ایت قسم قرآن ءَ
دیم ءَ بچار تو

گُرّ اِیت بلاہ ءِ پُشت ءَ
نِند اِیت تئی لِگدان ءَ
دیم ءَ بچار تو

لجّ ءِ قلات پُرُ وشتگ
دِیر کن دل ءِ گُشان ءَ
دیم ءَ بچار تو

پیری سَبَقّے زند ءِ
وانین منی جۆان ءَ
دیم ءَ بچار تو

اسلمؔ ہما اِنت انگہ
سکّی اِیت تئی شِگان ءَ
دیم ءَ بچار تو

18 جولائی 2023
کلانچی پاڑہ گوادر

مُستزاددغزل

جمبر پہ کہیب گرُند اَنت نودانی صباشَنز اِیت، تُننّگ اَنت کِشار پرچہ؟
رَستگ بیگہ ءِ گِیوارکوُش اوں مہلباں دَرُنز اِیت، ارُس ءِ اَست قطار پرچہ؟

ایدیم ءُ پرادیمی دُنیا قِصّھے بیُار اِیت، تئ گوش ءَ نہ وارت مورے
جُمبیت اِنت زمین کوہیں عَہدانی قلات جُنز اِیت، ہرگسّ بےتوار پرچہ؟

بے لِذّت ءُ بےتام اَنت شہد ءُ بینگیں وشّی، اوست ءُ واہگاں یلدات
مِہرانی بہا کپتگ ڈاچی ئے جرّ ءَ دَنز اِیت، دار اِیت ءِ مَہار پرچہ؟

لرزاِیت روغنیں بالاد کپّ کپّ اِنت تئ ارواہ، چَنڈین اِیت ترا ہفّے
تِنگ ءِ تو ستر کیفاں مَستی ءِ بہار شونز اِیت، گار اِنت تئ خُمار پرچہ؟

چُکّ اِت ءُ ترا داشت اِت لُنٹانی سرءَ اسلم، پجّار اِنت ہمے زِند ءِ
وشبوئیں ہما ڈِیلّ اِنت ارواہ ساہتے کِنزاِیت، گسّ ءَ نیست پکار پرچہ؟

راہیلوٗ کلانچ

غمے بلان اِنت منی خیال ءَ، دِل ءَ دُچار اِنت
نہ دَنت جواب ءَ نکنت سوال ءَ، من ءَ چِکار اِنت

ناں روچ ءَ ڈبّیت ناں ماہ ءَ گونچان ءِ، لمب ءَ بند اِیت
تہاریں دَمکاں نہ گِپت حال ءَ، مُدامی گار اِنت

پہ کودکی ءَ تو راج ءِ دردان ءَ، مارگ ءَ ئے
من داد بکشاں تئی کمال ءَ، تئی ودار اِنت

بُن اِنت ڈیھ ءُ بُن آس اِنت میتگ، زُبان گُنگ اَنت
کئے ءَ را داتگ پُلپے زَگال ءَ، کئی مَیار اِنت

درامب ءِ کوہ ءَ بِمار بلوچانی، ذال بُول ءِ
تَنینگہ ظُلم ءِ دینت مثال ءَ، ہما حصار اِنت

مُدامی بلُک بہ بنداِیت ماسک، پہ گاریں بچّاں
اُمیت ءُ اوست ءِ بجنت پال ءَ، یقین ءِ جار اِنت

بگند بزُات ءَ بچار گوُہار ءَ، تئی، تئی نہ اِنت
اَڑھینتگ زَرّ ءِ اڑوکیں جال ءَ، اے نفس ءِ ہار اِنت

لیوارے کپتگ توامیں جنگل، شَپ ءَ را گون اِنت
کپوتے نشتگ کہیر ءِ ٹال ءَ، چون بے توار اِنت

ہما کہ پنچ وھد ءَ اَتکگ روچے، منی گِدان ءَ
مروچاں بانک نہ گِپت مئے حال ءَ، سَریگ ءُ شار اِنت

سَرانی سوداگری ءِ واست ءَ من، جُست کت اسلمؔ
وروکیں دَپ جنت اِنت چو شَگال ءَ، کہ کاروبار اِنت

9جولائی2023
کلانچی پارہ، گوادر

وشکند

گُلُمبے زُم زُم مروچی چَشتہ شُما سہی نئے اِت
بروت ءُ ریشّان ءَ وزمے مُشتہ شُما سہی نئے اِت

توامیں دمک ءُ توامیں گلّی چو شادی کوُر ءَ
بیاکہ ہوُر اِنت گوُدار شُشتہ شُما سہی نئے اِت

من عید ءِ پاچن رسینت لوگ ءَ پد ءَ من چاراں
مرادؔ ءَ داشتگ، مریمؔ ءَ دوشتہ شُما سہی نئے اِت

گُشنت گوُادر مروچاں کُوکار ءُ ڈاہ ءُ شور اِنت
ناں جنگ ءُ میڑہ ناں کوپّے پرُوشتہ شُما سہی نئے اِت

اے گرُان بہائی نہ اِنت تہَنا پہ گوُادری آں
نِگوُر، کلانچ ءُ داں کیچ ءُ دشت ءَ شُما سہی نئے اِت

تِفاک بے، برُات بے پہ یکّے دوہمی مکش اِت کارچ ءَ
اے گپ من بار بار شُمارا گُشتہ شُما سہی نئے اِت

مہ کَش اِت عیباں من ءَ را کپتگ اے گرُان ءَ دِشتار
پہ سِیاہ ءِ واست ءَ وتارا گُشتہ شُما سہی نئے اِت

چہ درُنگ ءُ داراں کپان اِنت اسلمؔ حقیقت ءَ کہ
نوں عاشقی شعر نکنت نبشتہ شُما سہی نئے اِت

9جولائی2022
کلانچی پاڑہ، گوادر

قاضی مبارک ءِ گیگان

چاہ نان ءَ گون ناشتہ ءِ پنام اِنت
ہر نان وتی نارُشت ءِ غلام اِنت

سر ریچ اِنت عجب تیچّ گوں ناناں !
تاک تاک اِنت گُش ئے پاکیں کلام اِنت

پیمّاز کُجا پرُوشیت اِنت حرضّ ءَ ؟
کرّن اَنت کہ منی شُد پہ مُدام اِنت

یکّ لُقمہے باکارگ چے پئیم کئے اِت
بہیائیں ترا سیٹھ سلام اِنت

من اسلمؔ وتی لاپ ءِ غم ءَ آں
اَم شام نزانت شب جت کُجام اِنت

راہیلوُ کلانچ

دست ءَ ریشے دیم ءَ گُکّے چے بکناں ؟
مئے مُلک ءِ ڈاکتر یَکّے چے بکناں ؟

ڈاکٹر گُش اِیت کہ آپاں گرُاد ءُ چانڑ ءُ بُور
کنڈ ءِ آپاں مان اِنت پُلکے چے بکناں ؟

ماوا، شیکر، گُٹکا، پان ءُ تمباک ءَ
دُرّجیں دپاں مئے ظاہر اِنت ڈَکّے چے بکناں ؟

تُرساں لرزاں بجلی نیست اِنت، شہر تہار اِنت
گلّی گلّی راش اِیت کُچِکّے چے بکناں ؟

عشق ءُ مہر ءَ رَد اَت منارا انچوش بیت
بالاد دوست ءِ ڈِیزلی مَشکے چے بکناں ؟

ہار ءَ گپتنگ گوُادر دُرُاہیں آپ ءَ اِنت
فاضلؔ ءِ چوک ءَ وارتگ بکّے چے بکناں ؟

دِیر اِنت قبرستان ایر اِنت جنازہ حیرانوں
تنکّیں گلّی لوگ ءِ یَکّے چے بکناں ؟

سر کپتگ مئے نادرُاہ جاہ ءَ توبہ بکن !
سرجن کار چے نرس اوں تلکے چے بکناں ؟

بے پیمّاز ءَ نارُشت دوشی لہڑ دات اَنت
مہنگائی ءَ داتگ سَبقّے چے بکناں ؟

پُر اَنت ڈیم ءُ پپّاں ہشکیں ٹانکی پرُوشنت
شُکر اِنت آپاں کار اِیت ٹرکّے چے بکناں ؟

اسلمؔ کوریں چم نہ گند اَنت چشماہی
شعراں نہ وانیت ہنچیں بچکّے چے بکناں ؟

18اپریل2023
کلانچی پاڑہ، گوادر

ذہراں گوں تئ سِیاداں تئ لوگ ءَ نیایاں
تئ گَپّ من ءَ یاداں تئ لوگ ءَ نیایاں

من یکّ شپے سردیں گوُربام کتگ ذردّیں
تو واب ءِ نپاداں تئ لوگ ءَ نیایاں

ہمراہ تئ ہزار اَنت تئ دُمب ءَ قطار اَنت
بیزار اِنت تئ سوُداں تئ لوگ ءَ نیایاں

نزیکّ ءَ نہ اوشت ئے دعوت دئے گوشت ءِ
بلّ ! ڈالاں من گرُاداں تئ لوگ ءَ نیایاں

قاسد تئ پیر اِنت زاناں تئ سِیر اِنت
بشنیگ ئے یا شادان ئے تئ لوگ ءَ نیایاں

اولاک اِنت پراڈو دست ءَ کتگ راڈو
من پاداں شپاداں تئ لوگ ءَ نیایاں

روچ ءَ مجن سُرنا اسلمؔ نہ بیت ورنا
اِنچو مبُو ناداں تئ لوگ ءَ نیایاں

راہیلوٗ کلانچ

گوادرءِ اولی بمب تراک ءِ سرءَ

چاشی ءَ ٹپّین بامی ءَ سوار کن ھُشتر ءَ
ترّکّ اِتگ بمبے ناگہاں گنجیں گوادر ءَ

ما گل ءُ شادان بیتگیں وابے دیستگ اَت
یکّ کروڈ گپتگ مِہدی ءِ سوریں کلّر ءَ

اِشکُتگ بیتگ گوادر ءِ لوگ بنت شیشگ ءِ
شِشگاں بلّ کہ کلّڈ کاں بُن گُت پیسر ءَ !

آلٹو ءُ بہپار ءُ پراڈو گوں پیکپاں !
پاند ءُ اِشکیل اَنت آلُم ءِ اولاک چو حَر ءَ

گرُمپگ ءَ شمک ءُ دگہ شار اِتگ ہزار
ایکڑ ءِ بیماری نہ بیت دزاہ پہ ڈاکتر ءَ

ہیلّہ ءُ مکرو ءُ لالچ ءِ مطلب سیم ءُ زرّ !
ذات ءُ بے ذات ءَ جہ جنگ تُرک ءِ لشکر ءَ

روَت اِنت بازار ءَ پہ موبیل گپّ کنت لوگی ءَ
نیم کلو کاشُک زُرتگ نوں چے لوٹی اِیت ترا

ما شُما انچیں نشتگیں ایر گوَاتے بچار
واجہ ءِ پونز ءَ بُرز تریں پونز گوں نوکر ءَ

گوشتگ انگریزاں پکنک ءِ جاگہ گوادر اِنت
یکّ بلوچے مئیت دوَر مکنت ڈور ءَ ءُ سُر ءَ

سُرمپگ ءُ پون ءِ فرق نزانت ہچبر آئی ءَ
نوں تئی اسلم سرپد اِنت" شیھ ءُ چاکر" ءَ

راہیلوٗ کلانچ

واجہ پساں بی شَرّ تِر اِنت

بیگہاں بڈّئیں ٹوکری واجہ پساں بی شر تر اِنت
درد نہ وارت اے نوکری واجہ پساں بی شر تر اِنت

لِمپی ئیں چُکّاں درس دنت واست ءِ دپارے حِرص کنت
کارءَ نہ اِت اِنت ماسٹری واجہ پساں بی شر تر اِنت

نیست اِنت دوا ءُ شربتے گُلّگ بلاہیں شِدّتے
بے عِزّت اِنت مرچاں ڈاکتری واجہ پساں بی شر تر اِنت

دفتر ءِ کاراں ہم بکنت صاحبؔ ءِ آپاں گرم بکنت
مرد ءُ جنین اِنت سیکٹری واجہ پساں بی شر تِر اِنت

افسر ءِ زیر اَنت سِیمّ ءُ زَرّ نیست اِنت ترا ہچّی خبر
دَوُر بدئے چین ءَ مِلِٹری واجہ پساں بی شر تر اِنت

زَرّ ءِ بجٹّاں دُرُوہ اِتگ لوگ ءِ اوں بٹّاں دُرُوہ اِتگ
درُوگے نوں بینک ءِ کیشری واجہ پساں بی شر تر اِنت

وہدے رِٹئیر بئے دفتر ءَ ہُشک ءَ برو گوں چادر ءَ
حاکاں کپات اے افسری واجہ پساں بی شر تر اِنت

ٹرکّ ءَ مہ بَرتو گوُادر ءَ زہر ءَ مہ ور سیٹھ ءِ سر ءَ
چپّا کن ئے تو ڈِرُیوری واجہ پساں بی شر تر اِنت

نِشتگ ئے تہنا ہوٹل ءَ دائم جنان ءِ ٹوٹل ءَ
یَکّے نہ داری ایت ھُشتری واجہ پساں بی شر تِر اِنت

دُکّان ءِ راشن ہلّت اَنت وامداراں پَیسو جَلّ اِتنت
کُٹّ اِتنت سال ءِ بِکّری واجہ پساں بی شر تِر اِنت

کیچ ءُ نہنگ ءَ ہار گُنگ ماش ءُ کڑب ءِ گار گُت اَنت
ہنّار اِنت دِھکان اِمبری واجہ پساں بی شر تِر اِنت

زند ءِ بِھڑ گوں حالتاں پرچہ روئے ولائیتاں
مُلک ءَ نہ بیت تئی بڑادری واجہ پساں بی شر تر اِنت

دِشتار ءِ دیم ءَ چو نہ اِنت محنت ءُ کار ءَ گوں نہ اِنت
گپّے جن ئے نوں زُنزری واجہ پساں بی شر تر اِنت

پانے دپ ءَ اِنت پُنز ءِ کنت انجن ءِ نڈّاں لُوزّ ءِ کنت
بَنّام اِنت شہر ءِ مستری واجہ پساں بی شر تر اِنت

قوم ءَ تمرد ءُ شیر کن ئے اَلّم ءَ زاہ ءَ سیر کن ئے
یل بِدئے میر ءُ مہتری واجہ پساں بی شر تر اِنت

گور ءَ بگر تالیچر ءَ یکدار ءِ پُرّ ءَ ظاہر اَنت
ناھُدا کنت اِنت نا شری واجہ پساں بی شر تر اِنت

دُراہیں شپانی منزلاں بیار ءُ بہا کن ڈِیزلاں
انگت ءَ سیٹھ اوں زھرگری واجہ پساں بی شر تر اِنت

جھد اِیں غریب ءِ زہگ مُدام نمبر امیر ءِ بنت توام
بوڑ ءَ نہ بیت انصاف شری واجہ پساں بی شر تر اِنت

گُٹّ ءُ گلُواں کپتگ ئے چہ راگ ءِ حساب ءَ گوُستگ ئے
دَر نئیت گوں تو اَنُسری واجہ پساں بی شر تر اِنت

میتگ پہ میتگ گام پہ گام گون اِنت ترا ربّ ءِ کلام
ہچّی نگنداں بہتری واجہ پساں بی شرتر اِنت

اِسٹیج لرزئے سَر بُر ءَ چم سُہر ترا دنت کیمرہ
سرجم نہ اِنت تئی اِکتری واجہ پساں بی شر تر اِنت

اسلم نہ ساچ ایت ڈاکٹری پاچ ایت ترا را ماسٹری
پرچہ کن ئے تو شاعری واجہ پساں بی شر تر اِنت

راہیلوؤ کلانچ

چینچو میتگاں روزوایاں
آبّا سِیر دئے تو من ءَ ورنایاں
کلمانٹیں جنک فرمایاں
آبّا سِیر دئے تو من ءَ ورنایاں

پئیری جُمّک ءَ سِیر کُرتگ
آبّا بانورّ ناکو ءَ وت بُرتگ
ہر یکّ بانورے ءِ چمچایاں
آبّا سِیر دئے تو من ءَ ورنایاں

کِیّاّ ءِ جنک شوقینے
آبّا مِہر ءُ مُحبت ءَ نوکینے
دائم آئی ءِ کِرّایاں
آبّا سِیر دئے تو من ءَ ورنایاں

عشق ءُ عاشقی بر حَقّ اِنت
آبّا مارا وتی سَر ءَ سَک شکّ اِنت
بلکیں من بروتاں سایاں
آبّا سِیر دئے تو من ءَ ورنایاں

سگریٹ دَنت من ءَ ٹی بی ءَ
آبّا وہدے چمّ کپَنت زی ٹی وی ءَ
ہے نِیل چمّیں جنک ناچایاں
آبّا سِیر دئے تو من ءَ ورنایاں

پَشُّکّ دہ چُکّ ءِ آبّا اِنت
آبّا دل مئے ذَرُّک ءِ ہبّ اِنت
ہر شپ میتگاں سَرُاپایاں
آبّا سِیر دئے تو من ءَ ورنایاں

نیست اِنت ہچّ من ءَ بُن مالے
آبّا دِشتار اوں منی پَہوالے

من مُفت ءَ صوالکؔ ءِ رندایاں
ابّا سِیر دئے تو من ءَ ورنایاں

چاشِی ءَ بچار گُمراہ اِنت
آبّا چُکّانی وتی ہمراہ اِنت
من تہنا جنگلاں والایاں
آبّا سِیر دئے تو من ءَ ورنایاں

موکو تند منی رِشّان اَنت
آبّا من چو اسلمؔ ءَ میشاناں
ایر پاڑاں مَکِسکی نایاں
آبّا سِیر دئے تو من ءَ ورنایاں

15نومبر 2001
راہیلوءَ کلانچ

نظم پس ءَ وارتگ ءُ غزل پاس اِنت
شعرمن ءَ نہ اِت اِنت بلے بتل پاس اِنت

وانگ ءِ بدل ءَ گُشتگ بازار ءَ
صاحبؔ ءَ داتگ کہ نقل پاس اِنت

سُنّت ءُ فرض ءِ موہ نہ بیت مارا
گوُشتگ مُلا ءَ بسّ نفل پاس اِنت

راستی ءِ عزت کپتگ اَت حاکاں
چربٹّ ءُ چالاک ءُ شَتَل پاس اِنت

عاشقی کنت اِنت ہر کسی واستہ
بلِّے بد رنگے، بد شِکل پاس اِنت

اسلمؔ ءَ فرماشی ڈَگ تِنگ اِت
گوُشتگ ءِ بٹّاگ ءُ شِمل پاس اِنت

راہیلوءَ کلانچ

ما بَری بیتیں درُوگ ءِ بازار ءَ
بادشاہ کُرتگ زرّ ءُ کلدار ءَ

بلّے نوجوانی پیر منی بیتگ
است من ءَ مرچی سِیر منی بیتگ
زُرت من ءَ زامات کُت مئے سردار ءَ
بادشاہ کُرتگ زرّ ءُ کلدار

بیتگ اَت واڑ مئے وپسگ ءِ بنجاہ
لِمپی ئیں میش ءِ پڑم کتگ سرجاہ
جُکّ اِتگ دُنیا نی دَنت سلام مارا
بادشاہ کُرتگ زرّ ءُ کلدار ءَ

چلّیں رِلّی ءُ چلّی ئیں چادر
واجہ ءِ واب جاہ بیتگ اَت محشر
مرچی وَش واب اِنت دانکہ بامسار ءَ

بادشاہ کُرتگ زرّ ءُ کلدار
گوں وت ءَ نامینتگ جنک ءِ مِیر ءَ
بئیت کدی روچے مئے سر ءَ دِیر ءَ
دل مئے سیر اِنت کوُہنیں دِشار ءَ
بادشاہ کُرتگ زرّ ءُ کلدار ءَ

ایکڑے داتگ بیست ءُ پنچ لکھ ءَ
سی ڈی ءُ ٹی وی من زُرتنت یکّ یکّ ءَ
ایر اِنت ''حَرگاڑی'' سواراں بہپار ءَ
بادشاہ کُرتگ زرّ ءُ کلدار

اسلم ءَ جَرّیں گُدّ گوُرا اِت اَنت
چادر ءُ گردو ءِ سرا اِت اَنت
شانزدہ وال زِیر اِیت گُدّ پہ شلوار ءَ
بادشاہ کُرتگ زرّ نُگلدار ءَ

راہیلوَ کلانچ

اِنچو مکن وامدار من ءَ را، اِنچو مکن وامدار
تنخوٗاہ وَ اَتگ جند ءِ ہزار اِنت
چُکّانی مات ءِ دیم اوں تہار اِنت
چُکّانی مات ءَ مُورکّ مُجیتگ
نازاکیں ترُو ءِ زاناں چِڑہیتگ
چُکّاں کُتگ بیزار من ءَ را

گوٗستگیں ماہ ءَ آرتے من زُرتگ
ایدوہمی ماہ ءَ وادے من زُرتگ
دُکّان ءِ واجہ لوگ ءَ مئے اتگ
مئے تام ءُ عِزّت ءُ غیرت اِش کُشتگ
خرچاں کُتگ بِیمار من ءَ را

ششں دانگ بچّ اَنت مفت ءَ چکرّ اَنت
میتگ ءِ دمکاں درُوگاں کگرّ اَنت

ورنائیں ہوناں گرم ءُ مد ہوش اَنت
مُفت ءَ کُچِکانی ٹانگان ءَ پرُوش اَنت
دُنیا بد اَنت کُوکّار من ءَ را

بالاد ءُ قدّ ءَ میتگ ءِ مِیراں
رِیشّ ءَ او لمب ءَ کوہ سر ءِ پیراں
بوٹی ئیں پاگے کانپول ءَ بستگ
کاپُوریں طبزی دست ءَ من زُرتگ!
نیست اِنت بلے کلدار من ءَ را

وہدے کہ روزُک دار ءَ نئے اِت اِنت
عاشقی کوریں کار ءَ نئے اِت اِنت
روزُک لبجّ اِیت ہر روچ ماں لوگ ءَ
بے زرّیں دِشتار بنداِیت اِنت درُوگ ءَ
اسلم مکن ھینّار من ءَ را
انچو مکن وامدار من ءَ را

راہیلوٗ کلانچ

نیست من ءَ کسّے چم منی سُہر اَنت
من کش اِتگ چرسے چم منی سُہر اَنت

من نِشاہاں ءُ دپ کپ اِیت کاڈے
اَنچ ءِ بیت گسّے چم منی سُہر اَنت

پان ءُ گُٹکا ءُ شومیں تمباک ءَ
داتگ اَت حِرصے چم منی سُہر اَنت

دوازدہ سال وننگ چو نزاننگ من
بھنگ دِگہ درسے چم منی سُہر اَنت

تئی قلم شِکّ ءُ تئی کتاب تریاق
تو مدار تُرسے چم منی سُہر اَنت

گر شراب گرُان اِنت مینگو ارزان اِنت
پُر کتگ تاسے چم منی سُہر اَنت

کارچ ءُ پستول ءِ جنگ ءُ دعوا اِنت
گوں من ءَ داسے چم منی سُہر اَنت

اے نِشہ شوقے اسلمؔ ءَ سوک ءَ
شُونلِتگ، ناسے چم منی سُہر اَنت

راہیلوُ کلانچ